

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Точка зору

Леонід КОЗАЧЕНКО: «Фермери бояться земельної реформи»

▶ СТОР. 4

Інтерв'ю

Голова Державної прикордонної служби Віктор НАЗАРЕНКО: «Не лише охороняємо, а й обороняємо рубежі держави»

▶ СТОР. 8

Жах

Коли злітає мішура...

▶ СТОР. 9

№ 243 (6497) СЕРЕДА, 21 ГРУДНЯ 2016 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

ООН закликала окупантів припинити репресії проти кримчан

Генеральна асамблея ООН 19 грудня ухвалила ініційовану Україною резолюцію «Стан з правами людини у Автономній Республіці Крим та місті Севастополь (Україна)». Резолюція стала першим документом ООН, де Росію офіційно названо державою-окупантом, а Крим — тимчасово окупованою територією. «Відтепер на найвищому міжнародному рівні ця резолюція закріплює за Росією статус окупаційної влади та покладає на неї всю відповідальність за брутальне порушення прав людини на тимчасово окупованій території України — в Автономній Республіці Крим та місті Севастополь», — прокоментував рішення Генасамблеї ООН Президент України Петро Порошенко. «Це надважливий знак міжнародної єдності та солідарності у той час, коли в Криму застосовуються гірші практики Радянського Союзу, включно з методами «каральної психіатрії», показовими судилищами, викраденнями, тортурами і навіть навмисними вбивствами людей, які відкрито виступають проти російської окупації українського території», — заявив Президент.

▶ СТОР. 9

Учасникам АТО — гроші на житло!

Двадцять дві родини учасників АТО з Рівненщини отримають кошти на квартири. Вже до кінця року на їхні рахунки надійде понад 15 мільйонів гривень, що дозволить придбати 22 оселі для родин учасників АТО та інвалідів I і II групи. Про це повідомив директор Департаменту соціального захисту населення Рівненської ОДА Віталій Ундір. За його словами, цьогоріч для закупівлі осель родинам, які перебувають в чергах у районах, потрібно було понад 15 мільйонів гривень. Більше половини цих коштів надійшли в область з державного бюджету раніше. Тепер уряд своєю постановою дофінансував Рівненщині ще 6,5 млн., тож 22 родини учасників АТО стануть новоселами, **запевняє наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

Збільшено обсяг субвенцій місцевим бюджетам на фінансування субсидій

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 20 грудня

Верховна Рада розглянула низку бюджетоутворюючих законопроектів. Так, зокрема, ухвалений у цілому проект закону про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2016 рік» (№ 5502) збільшує на 4,3 млрд. грн. обсяги субвенцій місцевим бюджетам. Як пояснив співавтор законопроекту — народний депутат України Віктор Кривенко, передбачені у цьогорічному бюджеті витрати на надання пільг та житлових субсидій населенню на оплату житлово-комунальних послуг суттєво зросли. Як наслідок — передбаченої у держбюджеті субвенції недостатньо для відшкодування витрат надавачам послуг.

Законопроектом пропонується збільшити дохідну частину загального фонду державного бюджету на понад 4,3 млрд. грн. за рахунок очікуваного перевиконання прибутку господарських організацій (державних унітарних підприємств та їх об'єднань) та на 2,3 млрд. грн. — за рахунок зборів на обов'язкове державне пенсійне страхування з окремих видів господарських операцій.

Під час обговорення народні депутати відзначали, що в листопаді в усіх областях України недофінансовано субсидії на оплату житлово-комунальних послуг. Олександра Кужель («Батьківщина») повідомила, що, скажімо, у Дніпропетровській області така заборгованість уже становить понад 760 млн. гривень. Натомість Костянтин Іщейкін (фракція БПП) відзначив, що законопроект передбачає збільшення фінансування субсидій за рахунок перевиконання надходжень до державного кошторису по деяких статтях і не несе урізання жодних інших статей держбюджету на поточний рік. За ухвалення законопроекту в цілому проголосували 277 депутатів.

Наступний законопроект, уже урядовий, — про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2016 рік» — також передбачає збільшення субвенцій місцевим бюджетам на надання пільг та житлових субсидій на 2,4 мільярда гривень.

▶ СТОР. 2

Олександр Шевченко, Тарас Батенко.

Михайло Бондар, Андрій Павелко, Павло Унгурян.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ПОДІЇ

«Антонов» показав, яким є новий Ан–132

Учора на Державному авіабудівному концерні «Антонов» відбулося офіційне представлення першого дослідного зразка літака-демонстратора Ан-132D. Привітати творців новітнього українського літакатранспортника прибули Президент України Петро Порошенко, інші високопосадовці і сотні журналістів. Літак побудували за півтора року. Крім України, у створенні вантажного лайнера брали участь Канада, США, Велика Британія, Німеччина, Франція і Саудівська Аравія. За словами Президента, АН-132 продовжує славетну лінійку українських авіатранспортників, серед яких відомі літаки: «Антей», «Руслан» та «Мрія». Під час презентації також наголошувалося, що потреба в літаках такого типу до 2035 року — майже 290 одиниць.

Наше насіння зійде на турецькій ниві

Інститут зрошуваного землеробства НААН України (Херсон) уклав із турецькою компанією угоду про реалізацію 20 тонн насіння озимої пшениці класу «супереліта». Угоді передувала скрупульозна робота: відібрали зразки п'яти сортів, які висадили на дослідних ділянках турецької провінції Конья. Трирічні випробування показали, що в тамтешньому кліматі найкраще почувається сорт «Марія»: на богарі його врожайність сягає 55—60 т/га, а на поливних землях — всі 100—110 тонн! При цьому він стійкий до поширених захворювань, посухи та морозів, має високий вміст клейковини.

Директор Інституту зрошуваного землеробства, член-кореспондент НААН України, професор Раїса Вожегова каже, що за партію насіння компанія-замовник сплатила півмільйона гривень. Гроші від експортної операції пішли на придбання частини обладнання для насіннєвого заводу, що будує інститут. Весь його комплекс коштує 2,5 мільйона гривень, а відкриття підприємства заплановане вже наступного року, **інформує наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ.**

КОРОТКО

■ У Чернігові відкрили нову тролейбусну лінію загальною протяжністю 19 км, що зв'язала дві околиці міста. Кілька зупинок разом із іншими пасажирами за новим маршрутом № 11 проїхали народний депутат України Сергій Березенко та чернігівський міський голова Владислав Атрошенко, **передає наш власкор Василь ЧЕПУРНИЙ.**

■ За десять місяців 2016 року товарообіг в аграрній сфері між Україною та Єгиптом вже досяг 1 млрд. дол. Між тим країни мають потенціал для збільшення обсягу двосторонньої торгівлі, заявила заступник міністра агрополітики та продовольства України з питань євроінтеграції Ольга Трофімцева, **повідомляє Укрінформ.**

■ Для 24 дітей, яких Святий Миколай запросив до Житомирської міськради, підготували спеціальні подарунки: ці хлопчики та дівчатка потерпають від рідкісної хвороби — фенілкетонурії, тому потребують особливої дієти, **інформує наш власкор Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.**

ВВП України у третьому кварталі зріс на 0,5 відсотка *(Державна служба статистики)*

Збільшено обсяг субвенцій місцевим бюджетам на фінансування субсидій

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 20 грудня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Як стверджує у пояснювальній записці до законопроекту міністр фінансів Олександр Данилюк, прийняття законопроекту дасть змогу забезпечити фінансовими ресурсами надання пільг та житлових субсидій населенню на оплату житлово-комунальних послуг та дасть можливість оперативно вирішити питання забезпечення фінансування державного бюджету за рахунок державних запозичень в умовах девальвації національної валюти, що впливає на розмір державного боргу.

Однак під час обговорення деякі народні депутати стверджували, що програма субсидій себе дискредитувала. Лідер фракції Радикальної партії Олег Ляшко запитав у присутнього в парламенті Прем'єр-міністра України Володимира Гройсмана: як заплатити пенсіонерові 1200 комуналки, коли у нього пенсія 1500 гривень? Такі платіжки, уже з урахуванням субсидій, демонстрували депутатові люди на зустрічах у регіонах. Ляшко запропонував відновити соціальну норму споживання газу — щоби люди, які вкладаються у соціальну норму, сплачували менше за газ, а також переглянути ціну на газ, стверджуючи, що 6800 гривень за газ — це непідйомна ціна для більшості громадян. Сергій Соболєв («Батьківщина») назвав цинізмом те, що збільшення субвенцій місцевим бюджетам на субсидії передбачається за рахунок зменшення видатків за програмою фінансування виплати пенсій та за рахунок збільшення державного боргу через зростання курсу долара до 27 гривень.

Із урахуванням поправок прийнято також Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підприємств залізничного транспорту, майно яких розташоване на території проведення антитерористичної операції» (№ 5428).

Хвилина мовчання за загиблими на Світлодарській дузі.

Як пояснив співавтор законопроекту Ярослав Дубневич (фракція Блоку Петра Порошенка), законом передбачається тимчасово встановити мораторій на звернення стягнення на активи ПАТ «Укрзалізниця» за зобов'язаннями підприємств залізничного транспорту, майно яких розміщене на території проведення АТО. На період дії мораторію зупинено виконавчі провадження та заходи примусового виконання рішень за такими зобов'язаннями.

На початку пленарного засідання депутати вшанували хвилиною мовчання пам'ять українських героїв, які загинули у боях на Світлодарській дузі. «Ми повинні пам'ятати, що це парламент воюючої країни, і на фронті на передовій щодня відбуваються бої», — сказав Голова Верховної Ради Андрій Парубій.

Глава парламенту повідомив, що депутатська фракція «Батьківщина» на своєму засіданні 16 грудня прийняла рішення про виключення зі складу фракції народного депутата України Надії Савченко за «діяльність, не сумісну з програмними діяльностями партії та фракції».

Депутати вітали з днем народження свого колегу Дмитра Шпенова.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ІЗ ВИСТУПІВ УПОВНОВАЖЕНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ ДЕПУТАТСЬКИХ ФРАКЦІЙ ТА ГРУП

Олег ЛЯШКО, фракція Радикальної партії:

— Ситуація з «Приватбанком» характеризує загалом ситуацію в банківській системі України. Відповідальність за неї несуть не лише його колишні власники, а в першу чергу влада, керівництво Національного банку — правління й голова. А також Президент, який, незважаючи на наші вимоги, досі не вніс подання до парламенту про звільнення з посади голови НБУ Валерії Гонтаревої. Обвал «Приватбанку» — це обвал всієї банківської системи, тому в цих умовах найважливіше не панікувати... Водночас із цієї історії потрібно зробити висновки. По-перше, має бути міжнародний аудит «Приватбанку». Подруге, невже НБУ, який має можливість моніторити в режимі он-лайн ситуацію в будь-якому банку, не бачив дірку в 150 млрд. гривень? Що робив Нацбанк, щоб врятувати ситуацію? Нічого! А відтак був співучасником злочину і має за це відповідати. Тому Радикальна партія вимагає відставки глави НБУ та притягнення її до кримінальної відповідальності.

Сергій СОБОЛЄВ, фракція «Батьківщина»:

— Цими тижнями майже три мільйони наших співгромадян обирали керівників та депутатів місцевих рад об'єднаних територіальних громад. За повідомленням громадських активістів, ми знову побачили, що не обійшлося без підкупу на місцях, адміністративного тиску, залякувань. Але, незважаючи на це, фактично половина депутатів, які обиралися за партійними списками, отримали такі результати: «Батьківщина» — 520 місць із 1571 кандидата, які йшли від партій. Це 33% голосів. На другому місці — 242 депутати (15,4% голосів) отримав Блок Петра Порошенка. Решта партій значно відстали. По головах: 10 голів — це перше місце — партія «Батьківщина», 6 голів — представники БПП. Ми вдячні мільйонам громадян, які підтримали нашу політику, яку ми проводили всі ці роки.

Олег БЕРЕЗЮК, фракція «Самопоміч»:

— Олігархічний режим готується до свого наступного відтворення. Готується, знищуючи українську інституційну державу. Політична корупція є основою цього відтворення. Що ми бачимо: голова ЦВК зухвало поводиться, як людина, яка є безкарною у цій державі. Ми повинні негайно проголосувати постанову про звільнення голови ЦВК, відновлення справедливості у цій країні й початок боротьби з політичною корупцією безпосередньо. Маємо проголосувати законопроект про вибори до парламенту на пропорційній основі з відкритими списками. Ця політично корумпована влада олігархів руйнує країну. Йде повномасштабна війна, щодня вбивають хлопців, а наші «європейські партнери» кажуть: нічого страшного, готуйтеся до виборів на Донбасі. Як, під дулами пістолетів, гармат і танків? Маємо ухвалити закон про окуповані території й визнати нарешті АТО війною...

Володимир ЛИТВИН, група «Воля народу»:

— Наші українські реформатори, не знаючи реального стану людей, несамовито вірять і знають, що потрібно робити. Закони, ухвалені останнім часом, то є геноцидні закони. До них я відношу проект № 5130. Гарне прикриття — підвищили мінімальну зарплату до 3200 гривень. А, по суті, ліквідували всі соціальні зобов'язання держави, або скинули їх на місцевий бюджет, або виконуватимуть їх у залежності від можливостей Кабміну. Це геноцидний закон! У сукупності з «чорним понеділком», пов'язаним з «Приватбанком», у людей остаточно утвердилась думка: погано, але буде ще гірше... Перед прийняттям бюджету дайте відповідь людям: як вижити за 1600 гривень, як вижити людям на селі? Сьогодні село — це внутрішня колонія, резервація. Люди просто вимирають.

Олександр ВІЛКУЛ, фракція «Опозиційний блок»:

— Розпочався останній сесійний тиждень цього року. Однак основні питання не розглядалися дотепер, не торкатимуться їх і цього тижня. Кажу про зниження комунальних тарифів, створення нових робочих місць, підтримку промисловості, закінчення війни. Наша фракція внесла у Верховну Раду антикризовий пакет законів, але їх просто не виносять на розгляд зали. Натомість влада хоче, можливо навіть і сьогодні, прийняти бюджет на наступний рік. Після цього мають намір розійтися на канікули, щоб не дивитися в очі людям і не відповідати на незручні питання. Навіть позитивні моменти кошторису, такі як підвищення мінімальної зарплати, без підтримки промисловості та створення пільг для малого та середнього бізнесу тільки призведуть до чергової інфляції.

Максим БУРБАК, фракція «Народний фронт»:

— Наші хлопці цими вихідними гинули на сході країни. Російські терористи обстрілюють нас на Світлодарській дузі. Це реальність, в якій країна живе вже третій рік. Грип — дуже важлива проблема, так само, як і спецрежим, ПДВ чи пільги... Але для нашої фракції найголовніше — підвищення обороноздатності та національної безпеки. Державний бюджет воюючої країни передусім має спрямовуватись на армію. Не менш як п'ять відсотків валової продукції необхідно віддавати на оборонну галузь, на розробку нової зброї, на посилення армійського забезпечення й підвищення заробітної плати воїнам. Ми не відступимо від цього. Наполягаємо на поверненні грошей Януковича в державний бюджет. Вимагаємо від НАБУ провести відкрите та публічне розслідування фактів, оприлюднених депутатом Онищенком.

Олег КУЛІНІЧ, група «Відродження»:

— Важливо, щоб проект державного бюджету, який маємо прийняти цього тижня, був збалансований. Найважливіше питання, яке турбує громадян — це заробітна плата. Дуже добре, що ми підняли мінімалку до 3200 гривень, але виникає проблема з діючою тарифною сіткою. Не може технічний працівник отримувати нарівні з лікарем. Не варто забувати про пенсії. Їх треба не на десять відсотків підніматиі, а доводити до рівня прожиткового мінімуму. Ще одна проблема — підтримка місцевих бюджетів. Необхідно проголосувати в другому читанні законопроект, який передає частину рентної плати від видобутку нафти й газу на місця. Із 2017 року пропонується скасувати спеціальний режим оподаткування для аграріїв, але передбачається 5,5 мільярда гривень дотацій. Ці гроші мають дійти до тих, хто їх дійсно потребує — дрібних та середніх господарств.

Сергій БЕРЕЗЕНКО, фракція «Блок Петра Порошенка»:

— Ми повинні зробити все можливе, щоб якнайшвидше ухвалити проект бюджету на 2017 рік. У ньому закладені важливі ініціативи Президента та парламентської більшості. Це і підвищення заробітних плат, і посилення соціальних гарантій. Важливо, що в кошторис закладаються ресурси для місцевих громад для продовження децентралізації. Завдяки цій системній реформі держава передає свої повноваження на місця, а головне — передбачає ресурси для цих повноважень. Вибори, які відбулися 11 і 18 грудня в об'єднані територіальні громади, чітко засвідчили величезну підтримку таких змін. Дехто побоювався, що вони стануть предметом політичних спекуляцій, але волевиявлення засвідчило — децентралізація об'єднує Україну. Нагадаю: у запропонованому проекті бюджету закладено дев'ять мільярдів гривень на проекти регіонального розвитку — це кошти, які можуть використати місцеві громади.

БРИФІНГ

Убезпечити від вживання алкоголю

Підвищення цін на алкоголь є одним з найефективніших інструментів із убезпечення дітей та підлітків від вживання алкоголю та спрямування їх в активну діяльність. **Про це під час брифінгу заявив народний депутат від фракції «Блок Петра Порошенка» Павло Кишкар.**

Також, вважає парламентарій, треба розробити Державну програму з профілактики та зменшення рівня споживання алкоголю, яка має включати заборону реклами та суттєве обмеження спонсорства відповідних виробників, часу та місця продажу спиртних напоїв, а також проведення соціальних кампаній.

«Ми проаналізували, що коли відбувалося підвищення акцизів на алкогольну продукцію, смертність і захворювання, які пов'язані із вживанням спиртного, зменшились. Якщо в 2013 році від вживання таких напоїв померло 11,2 тисячі людей, то в 2014-му цей показник знизився майже на тисячу осіб, а в 2015 році становив 9 тисяч 52 особи», — зазначив парламентарій.

Народний депутат розповів, що, за даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, торік Україна за рівнем споживання алкоголю посіла 13-те місце в Європі. А згідно із дослідженням ЮНІСЕФ у 2015 році, яке проводилося серед учнів 15—17 років, вперше спробували пиво у віці 9 років (або й молодші) шість відсотків дітей. До досягнення 13 років вже кожен п'ятий підліток пив алкоголь.

Сергій МЕЛЬНИК.

Від представників дипломатичного корпусу прямо залежить, якою бачать Україну уряди і громадяни інших країн

Голова Верховної Ради України Андрій Парубій узяв участь у новорічній зустрічі з Надзвичайними і Повноважними Послами та представниками із понад 50 дипломатичних установ, які працюють в Україні.

У переддень початку нового 2017 року глава українського парламенту зазначив, що відповідно до традиції заведено підбивати підсумки минулого року. Насамперед він подякував усім за тісну співпрацю з українським парламентом та за підтримку України. «Ви є свідками того, як наш народ веде боротьбу за свою Незалежність проти імперської путінської Росії, проти однієї з найпотужніших армій світу. Наші воїни на Донбасі творять щит Європи від російської агресії й жертовно захищають спокій і безпеку не лише України, а й усього вільного світу», — наголосив він.

Голова Верховної Ради Андрій Парубій, Надзвичайний і Повноважний Посол Швейцарії в Україні та Молдові Гійом Шойрер (праворуч).

А. Парубій також підкреслив, що в умовах російської агресії відбувається реформування України, незважаючи на наявність поруч із зовнішнього смертельного ворога — корупції. «Тому багато з наших реформ націлені саме на боротьбу з цим злом», — сказав він.

Серед найуспішніших реформ цього року голова парламенту відзначив реформу місцевого самоврядування та децентралізацію, запровадження електронного декларування для посадовців, конституційні зміни щодо судової реформи, реформування ринку електричної енергії. «Вірю, що невдовзі Україна отримає безвізовий режим з Європейським Союзом, адже Україна виконала у повному обсязі всі свої зобов'язання і очікує відповіді з Брюсселя», — упевнений А. Парубій.

Водночас Голова Верховної Ради висловив занепокоєння «посиленням впливу міжнародного злочинця — Росії — у багатьох державах Європи і світу». «Росія нівелює всі міжнародні домовленості, нехтує міжнародним правом, фактично блокує роботу авторитетних міжнародних організацій, експортує у країни свого впливу корупцію і стимулює популізм», — підкреслив він.

А. Парубій також зазначив, що від представників дипломатичного корпусу прямо залежить те, якою бачать Україну уряди і громадяни тих країн, які вони представляють. Він також подякував союзникам за військову, технічну, фінансову і дипломатичну підтримку України. «Вона є важливим фактором для того, щоб Україна вистояла перед лицем агресії і могла розвиватися далі», — підкреслив голова парламенту і подякував за «посилення світової антипутінської коаліції, що є запорукою стримування міжнародного злочинця, а відтак — стабільності та миру».

Голова Верховної Ради звернувся з проханням «про продовження санкцій проти агресивної путінської Росії до моменту, доки агресор не поверне окупований український Крим і не виведе свої війська з Донбасу».

А. Парубій запросив представників країн приводити інвестиції в Україну: «Я переконаний, що у 2017 році українська економіка продемонструє зростання і працюватиме ефективніше і краще. Тому запрошуємо ваші інвестиції на наші ринки».

Голова Верховної Ради висловив упевненість, що парламентська коаліція і український парламент в цілому й надалі демонструватимуть свою ефективність у проведенні реформ в умовах зовнішньої агресії та ухвалюватимуть важливі, а інколи революційні рішення для нашої держави. «Ми пліч-о-пліч з нашими воїнами, волонтерами та людьми доброї волі з усього світу стоїмо в обороні нашої Незалежності, миру та спокою у Європі та всього вільного світу від російської агресії», — наголосив він і підняв келих за спільну перемогу, за мир і добробут в Україні та в інших державах, за гідне та достойне життя усіх народів світу.

У зустрічі також взяли участь Перший заступник Голови Верховної Ради України Ірина Геращенко, народні депутати України, ансамбль народних інструментів Національної філармонії України.

Прес-служба апарату Верховної Ради України.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Розробляючи нові законопроекти, важливо володіти ситуацією в областях

В Івано-Франківську відбулось виїзне засідання **Комітету Верховної Ради України з питань фінансової політики і банківської діяльності**. Народний депутат від Прикарпаття, заступник голови комітету Михайло Довбенко **(на знімку)** повідомив, що такі виїзні засідання проводять систематично і це дає змогу реально оцінити економічну ситуацію в державі та ознайомитися з роботою місцевих представників фінансових інституцій.

За його словами, в комітеті напрацьовується ціла низка потрібних законопроектів, тому «важливо володіти ситуацією в областях України, щоб максимально наблизити наші законодавчі ініціативи до потреб суспільства.

У свою чергу голова ОДА Олег Гончарук подякував народним депутатам за допомогу у розв'язанні тих проблем, які сприяють розвиткові економіки краю, та зазначив, що сьогодні потрібно забезпечити доступ до кредитних коштів підприємств, які працюють у реальній економіці, щоб вони могли розвиватися, створювати нові робочі місця і, відповідно, наповнюватимуть бюджети різних рівнів.

Очільник Прикарпаття також зазначив, що область займає хороші позиції у сфері сільського господарства. Завдяки кредиту державного «Укрексімбанку» в Городенці цьогоріч введено в експлуатацію другу чергу сучасного елеваторного комплексу, загальна потужність якого становить 85 тисяч тонн зерна.

Раніше схоже підприємство відкрилося в Рогатинському районі. Але для підтримки аграрної галузі, за його словами, також важливо надавати допомогу товаровиробникам, зокрема створити умови для страхування сільгосппідприємств. На що прозвучала відповідь, що комітет готує законопроект про особливості агрострахування в Україні. Гості також почули про проблеми реструктуризації валютних кредитів фізичних осіб, з якою громадяни часто звертаються до облдержадміністрації, та врегулювання законодавства щодо діяльності кредитних спілок.

Під час зустрічі начальник управління міжнародного співробітництва, євроінтеграції та туризму ОДА Дмитро Романюк також презентував гостям матеріал про здобутки та потенційні можливості Прикарпаття, основні напрями розвитку різноманітних галузей економіки, реалізовані проекти та програми. На що заступник голови комітету Руслан Демчак сказав, що область має великий потенціал, однак для реалізації запланованих проектів керівництву краю потрібно залучати більше інвестицій, як зовнішніх, так і внутрішніх. Тема місцевих позик та муніципальних облігацій якраз і була одним із питань, які члени комітету розглянули на виїзному засіданні. Народні депутати одноголосно ухвалили рішення рекомендувати Верховній Раді прийняти за основу законопроект про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо окремих видів облігацій (№5068).

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

ВИБОРИ

Наймасштабніші перегони

Минулої неділі відбулися перші вибори у 143 об'єднаних територіальних громадах із 22 областей України. За результатами голосування буде обрано 76 сільських голів, 46 — селищних, 21 — міського, а також відповідні місцеві ради та одного старости. Це наймасштабніші перегони від часу місцевих виборів 2015 року. Про перебіг голосування в різних куточках країни — у повідомленнях наших власних кореспондентів.

Волинь

Вибори голів і депутатів місцевих рад відбувалися у трьох об'єднаних територіальних громадах. Головою Дубівської ОТГ Ковельського району став Роман Троцюк, який набрав 66,78 відсотка голосів виборців. У Заболоттівській ОТГ Ратнівського району переміг Валерій Свіржевський (56,98 відсотка), в Павлівській ОТГ Іваничівського району Андрія Сапожника підтримали 56,77 відсотка виборців. Усі три переможці — самовисуванці, **повідомляє наш власкор Максим СОЛОНЕНКО**.

Вінниччина

Голів і депутатів місцевих рад обирали в десяти об'єднаних територіальних громадах. Половина з них має центри в районних містах і селищах краю, навколо яких сформовано ОТГ. У кожному з цих п'яти райцентрів керівниками залишилися колишні міські чи селищні голови.

Залишилися керувати ОТГ й колишні голови в містах Бар і Тульчин, а також селищах Оратів і Томашпіль. Одиниці серед нових облич можна побачити і в сільських територіальних громадах, **передає наш власкор Віктор СКРИПНИК.**

Івано-Франківщина

Вибори відбулися в семи новостворених ОТГ. За попередніми даними, переможцями серед очільників громад стали самовисуванці: в Космацькій ОТГ — Дмитро Бербеничук (набрав 82 відсотки голосів), Більшівцівській ОТГ — Василь Саноцький (67), П'ядицькій ОТГ — Петро Гайдейчук (57). Представники політичних сил перемогли у Витвицькій ОТГ — Микола Шикор (партія «УКРОП», 42 відсотки), Матеївецькій ОТГ — Петро Книшук (голова фракції ВО «Батьківщина» в обласній раді, 70), Нижньовербізькій ОТГ — Ярослав М'якущак («Батьківщина», 42), Тлумацькій ОТГ — Роман Круховський (партія «УКРОП», 29), **зауважує наш власкор Галина БРУХАЛЬ.**

Запоріжжя

У райцентрі Приморськ, Комишувасі Оріхівського та Гірсівці Приазовського районів перемогу святкували чинні голови — Олена Божкова, Юрій Карапетян та Наталя Попова. І лише остання була підтримана БПП «Солідарність», а двоє перших — самовисуванці. До слова сказати, і в Комишувасі, і в Гірсівці вибори обирали з одного кандидата.

А ось у величезному селі Осипенко (тільки в ньому чотири тисячі жителів) Бердянського району переміг голова сусіднього приберіжного і курортного села Новопетрівка Валентин Смага. Він висунутий партією «Наш край», **передає наш власкор Леонід СОСНИЦЬКИЙ**.

Рівненщина

Відбулися вибори голів та депутатів Деражненської (Костопільський район), Млинівської та Острожецької (Млинівський район) об'єднаних територіальних громад.

До Держаненської ОТГ входять Дюксинська, Деражненська, Постійненська сільські ради. А головою Деражненської ОТГ обрано головного лікаря Деражненської лікарні Олександра Пустовіта. Йому допомагатимуть 22 депутати ОТГ.

До Млинівської ОТГ увійшло 11 сільських рад, а також Млинівська селищна рада. Поки що це одна з найбільших в Україні ОТГ: в її склади 34 села і селище з населенням 18 тисяч осіб. Посаду голови Млинівської ОТГ виборювали сім претендентів, серед яких три підприємці, полковник поліції у відставці, директор школи, колишній керівник сільгосппідприємства та колишній очільник селищної ради. За попередніми підрахунками, очолити ОТГ люди довірили підприємцю із Млинова Дмитру Левицькому, який працюватиме з депутатським корпусом із 26 обранців.

В Острожецькій ОТГ обрано 22 депутати. А ось щодо голови Острожецької ОТГ, то тут можна говорити лише про попередні результати. Адже розрив між двома претендентами на посаду глави — Тарасом Гордійчуком, який працював начальником відділу освіти, молоді і спорту Млинівської РДА, та Олегом Пархомеєм, який працював Острожецьким сільським головою не одне скликання, — мінімальний, якихось 96 голосів, **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА**.

Дорослі мають робити так, щоб діти почувалися захищеними

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

У рамках акції «Святий Миколай іде до дітей» подарунки від благодійного фонду Станіслава Березкіна «Добротвір» отримають до Новорічних свят 1600 дітей із Кіровоградського, Бобринецького, Новоукраїнського, Компаніївського, Вільшанського та Добровеличківського районів.

Перших Святий Миколай привітав дітей початкових класів шкіл № 15, № 22 та № 21 Кропивницького. Благодійники запросили дітлахів в академічний обласний ляльковий театр на дитячу виставу «Івасик-телесик». А після неї діти отримали від народного депутата Станіслава Березкіна солодощі.

«Бажаю дітям веселих Новорічних свят та здійснення мрій, а дорослим — робити так, щоб наші діти почувалися захищеними і були оточені турботою. Нехай швидше в Україну прийде мир!», — побажав у День Святого Миколая Станіслав Березкін.

Петро МЕЛЬНИК.

На знімку: ***із подарунками від Святого Миколая.***

Фото Оксани ЯКУНІНОЇ.

Прикарпаття має великий потенціал, але для реалізації запланованих проектів керівництву краю потрібно залучати більше інвестицій

Парламентські слухання на тему «Регулювання обігу земель сільськогосподарського призначення: пошук української моделі» відбудуться сьогодні у Верховній Раді. Дискусія у стінах парламенту сприятиме привერненню уваги органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, експертного середовища, власників та користувачів земельних ділянок, громадськості, засобів масової інформації до проблем законодавчого забезпечення обігу земель сільгосппризначення в Україні, а також до визначення стратегічних напрямів державної політики у цій сфері, *зазначають у Комітеті з питань аграрної політики та земельних відносин*

Леонід КОЗАЧЕНКО: «Фермери бояться земельної реформи»

ТОЧКА ЗОРУ

Україна, напевне, вже встановила світовий рекорд за тривалістю земельної реформи. Двадцять п'ять років можновладці не можуть визначити правила, за якими має відбуватися обіг гектарів для ведення товарного сільгоспвиробництва. Тим часом пристрасті навколо цієї непростої та болючої теми лише загострюються.

Чи реально запустити ринок землі вже через рік? Як держава має захистити власників паїв і аграріїв? На ці та інші запитання відповів Леонід Козаченко** (на знімку)**, народний депутат, президент Української аграрної конфедерації.

— Леоніде Петровичу, чому насправді ринок землі в Україні досі не відкритий?

— Більше десяти років ми намагаємося завершити цю земельну реформу. Чому так довго? Тому що всі попередні спроби містили якісь корупційні «схеми». І насправді величезна кількість часу і сил пішли на те, щоб запобігти цим «схемам».

Сьогодні маємо парадоксальну ситуацію — саме фермери бояться відкриття земельного ринку. Вони бояться того, що їх знову ошукають.

Наприклад, ось головні питання, які їх хвилюють: хто матиме право купувати землю першим — українець чи іноземець? Державний земельний банк з метою наступної передачі її в оренду «кращим» підприємцям чи хтось інший? Місцевий житель чи житель будь-якого регіону? Великий агрохолдинг чи мале підприємство? Фізична чи юридична особа? Адже звичайний фермер не може конкурувати з багатим агрохолдингом. І якщо не прописати у законі ці важливі обставини, то не тільки малі виробники можуть залишитися без землі, але і великі підприємства.

Другий вагомий момент: чи будуть встановлені обмеження на розмір земельної ділянки за умови її викупу?

Третє питання: хто проводитиме аукціони з продажу землі? Державні органи, чи під їх наглядом саморегулівні громадські об'єднання — Земельні спілки, як це роблять деякі наші сусіди в Євросоюзі?

Четверте: має бути врегульоване питання концентрації земель, адже виникає чимало проблем, коли в одного поля десять чи більше господарів. І таких «темних плям» у земельній реформі дуже багато.

— Чи реально їх «висвітлити»?

— Звичайно. Ми знаємо всі проблемні моменти і всі приховані «схеми». І нині потрібно сісти за стіл, розкласти пропозиції й викинути у смітник те, що містить корупційну складову.

Головне — показати потенційним учасникам земельного ринку, що влада їх не ошукає. Для цього спочатку реформу варто запустити в одному чи декількох пілотних регіонах. Це дасть можливість виявити і виправити її слабкі місця. Думаю, одного року для цього вистачить. А вже згодом можна відкривати ринок землі по всій країні.

Влада повинна проводити реформу заради селян, аграріїв і заради України. А не заради окремих людей, які приховані за «схемами».

— Скільки часу потрібно на підготовку законів для земельної реформи?

— За бажання можемо все це зробити у першому кварталі 2017 року з тим, щоб з другого півріччя розпочати випробовувати її у двох регіонах, а потім з липня 2018-го поширити на всю територію. Я думаю, це реально. І багато що вже зроблено. У другому півріччі 2018 року земельна реформа може бути запроваджена по всій Україні.

— Продовження мораторію якось вплинуло на ціну землі?

— Ціна не залежить від мораторію. Вона залежить від того, наскільки ринок землі прозорий, не корумпований та спроможний приносити прибуток. Дуже важливо, щоб капіталізація аграрного бізнесу суттєво зросла. На жаль, вона є найнижчою за останні десять років.

— І яка ж вартість української землі?

— Уявімо, що ринок землі відкривається завтра. Тобто всі корупційні складові ліквідовано, експеримент на рівні регіону — вдалий. І ще уявімо, що подолані проблеми, які створюють негативний рейтинг України в цілому — війна, корупція, незавершені економічні реформи. Також важливо мати невисокий відсоток збиткових фермерських господарств та бути впевненим, що окупність інвестицій в аграрну сферу становить три—п'ять років. Так от, якщо ринок відкрити за таких умов, то земля в Україні буде дорожча, ніж у середньому в Європейському Союзі.

Але якщо ухвалити лише досконалі закони, а решта залишиться без змін, то землю поспішати продавати не варто, бо вона коштуватиме в межах 500-1000 доларів за гектар. Це досить низька ціна.

Я не думаю, що люди кинуться масово продавати. За перший рік буде продано не більш як 10 відсотків землі. Все-таки люди чекатимуть зростання вартості гектарів. Збувати паї одразу, як тільки ринок відкриється, змусять хіба що якісь надзвичайні обставини — відсутність спадкоємців, борги, тяжка хвороба та якісь інші екстрені випадки.

— Як корупція в країні впливає на вартість землі?

— Якщо буде подолано цю проблему, капіталізація будь-якого бізнесу в Україні підвищиться в рази. І вартість землі також зросте. Тому що гроші, які йдуть на «відкати», спрямовуватимуться у розвиток компаній. Я думаю, що за ідеальних умов реформування держави та подолання корупції земля в Україні могла б коштувати не менш як 15 тисяч доларів за гектар, а то й більше.

— Як активно українською землею цікавляться іноземці?

— Надзвичайно активно! Передусім представники Індокитаю. На другому місці по активності — країни Близького Сходу. Чому так? Тому що саме в цих регіонах очікується великий дефіцит продовольства.

Якщо говорити про Китай, то у найближчі десять років їм потрібно збільшити на 50 мільйонів тонн закупівлю зерна та бобових, особливо сої та кукурудзи. До речі, у Піднебесній заборонили генно-модифіковані гібриди рослин. І в Україні ми можемо без проблем вирощувати сою та кукурудзу саме такої якості, якої потребує Китай. Сьогодні ми вже є постачальником №1 туди кукурудзи, витіснивши Сполучені Штати та інші країни.

Європейські та американські інвестори також цікавляться можливостями дістатися до українських чорноземів — чи брати в оренду, чи купувати, чи заходити в акціонерний капітал наших компаній.

— Але ж іноземці й зараз можуть ставати співвласниками українських аграрних компаній…

— Можуть. І роблять це. Але побоюючись. На думку іноземних інвесторів, надто великі ризики в Україні — економічні й політичні.

Закордонні вливання — це добре. Вони стимулюють розвиток економіки, при цьому гроші залишаються всередині країни. Однак коли ми говоримо про продаж землі іноземцям, то кажемо й про те, що частина України належатиме представникам інших держав. А це вже зовсім інша річ.

— Що станеться, якщо Україна відкриє свій ринок землі для іноземців?

— На одне поле претендуватимуть дві компанії — український виробник і великий закордонний холдинг. Як думаєте, хто переможе? Звичайно, іноземна компанія. Вона запропонує вдвічі, вдесятеро вищу ціну. Тому що у неї набагато більше грошей. Українці просто не зможуть конкурувати з іноземцями.

— Як захистити інтереси українців?

— Дуже просто — запровадити для іноземців максимальний строк оренди сільгоспземлі в десять років та встановити мораторій на продаж землі на аналогічний термін.

— Яке ще підводне каміння має земельна реформа?

— Дуже важливим є питання консолідації приватизованих земель. Можемо уявити собі поле, у центрі якого хтось продав два—три клапті землі, а решта ділянок здані в оренду агрохолдингу. І ось на тих декількох паях хтось собі картоплю посадив, а агрохолдинг кругом засіяв кукурудзу. Питання навіть не в тому, як дістатися до картоплі. Проблема — як забезпечити технологію вирощування. Тому що гербіциди, які використовують для картоплі, вбивають кукурудзу, і навпаки. Що робити у таких випадках? Як бути? Цей момент має бути прописаний у земельному законодавстві особливо ретельно.

— Чи є якісь ідеї, як вирішити проблему?

— Ідеї є. Сусідня Молдова стала на ці граблі 15 років тому, коли відкривала ринок землі. І перша проблема, з якою там стикнулися — на одне поле кинулися 20 покупців, розібрали різні шматочки землі, а потім жоден не зміг ефективно обробляти свою ділянку. Молдові знадобилося кілька років, щоб виправити ситуацію. У нас же є можливість одразу уникнути таких помилок.

Підготувала Галина КВІТКА.

ДОСЛІВНО

Депутати аграрного комітету в більшості лобіюють великий бізнес

***Заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин Вадим Івченко** (на знімку):*

— Якщо вірити результатам опитувань, майже 15 відсотків пайовиків уже втомилися отримувати мізерну плату за свої ділянки і хочуть просто продати землю. Інші 85 відсотків людей все-таки чекають на покращення в країні економічної ситуації, на зміну законодавства і час, коли вони реально зможуть встановлювати гідну плату за пай, чекають, коли зміниться аграрний устрій і відбудеться трансформація в сільськогосподарському секторі.

Вимушений констатувати, що аграрний комітет, в більшості своїй, складається з депутатів, які прив'язані корпоративними інтересами до великих інтегрованих компаній. Тобто, зрозуміло, що і робоча група створена цілком з тих депутатів, які виступають за ринок землі, і рекомендації будуть відповідними. І списки запрошених, напевне, будуть відредаговані певним чином. Отже, не здивуюсь, якщо більшість залу виступить за ринок землі, незважаючи на приведену вище соціологію.

Звісно, завдання народних депутатів і парламентських фракцій прийти та висловити свою позицію, обговорити світовий досвід з цього питання, донести слухачам, як функціонує ринок землі в інших країнах, особливо різноманітний досвід функціонування ринку землі в країнах Європи.

До речі, Німеччина за всі післявоєнні роки продала лишень 2 мільйони гектарів. І взагалі, у країнах Європи, в середньому, торгується по кожній країні лише від 0,1 до 2,5 відсотка землі. Враховуючи українську здатність все перетворювати в монополії, то ситуація буде кардинально іншою. Великі латифундії спочатку намагатимуться викупити ті ділянки, на яких вони працюють, а це майже 20 мільйонів гектарів. І потрібно розуміти, що саме вони мають доступ за кордоном до фінансових ресурсів та дешевих кредитів.

Тому, у принципі, ми не очікуємо, що рекомендації парламентських слухань будуть суттєво різнитись з позицією уряду. В цьому разі зможемо побачити, що Верховна Рада не представляє інтереси народу.

Коли на одне поле претендуватимуть дві компанії — український виробник і великий закордонний холдинг, як думаєте, хто переможе?

Академік Георгій ГАЙКО: «Кожен наш хворий — своєрідний ексклюзив, і рішення під час його лікування доводиться приймати на ходу»

Академік Національної академії медичних наук, лауреат Державної премії України Георгій ГАЙКО** (на знімку) **вже 27 років беззмінно очолює академічний Інститут ортопедії і травматології. Важко навіть уявити, скільки пацієнтів пройшло через його руки, скількох хворих він повернув до нормального життя, скільком людям подарував здатність рухатись, працювати, бути корисним родині і суспільству. Сотням чи тисячам? Представникам одного, двох чи трьох поколінь? Такої статистики, каже професор, не веде. Більше турбують інші дані: зростаючі показники ортопедичних захворювань, загрозлива тенденція каліцтва на виробництві і на автодорогах, дедалі складніші виклики, пов'язані з бойовими пораненнями бійців і мирного населення в зоні АТО. Про все це і, звичайно, про готовність колективу наукової установи виконувати серйозні сьогоднішні завдання, розв'язувати болючі проблеми галузі, а іноді і всієї медичної сфери, ведемо розмову у його доволі скромному, можна сказати, аскетичному робочому кабінеті.

— Георгію Васильовичу, хотів би розпочати наше спілкування не із запитання, а з констатації. Коли бачиш на вулиці багато людей з милицями, на інвалідних візках, уявляєш, скільки наших громадян взагалі прикуто до ліжка, особливо чітко розумієш значимість вашого інституту, колективу установи, їх відповідальну суспільну місію. До того ж не лише в науковому, а й у практичному плані.

— За загрозливістю ортопедичні і травматологічні захворювання — треті після серцево-судинних та онкологічних. Але якщо взяти працездатне населення, то за інвалідністю перші ортопедія і травматологія. Тобто втрачаємо найбільше робочого потенціалу саме з причини ортопедичних захворювань і травм. Тим паче що ними вражено і багато молоді, яка мала б працювати, бути корисною суспільству. А вони інваліди. Ось вам і актуальність проблеми. Лише через травму щороку потерпають два мільйони наших громадян. За рік ми втрачаємо на автодорогах стільки, скільки втратили за десять років війни в Афганістані. Смертність від автодорожнього травматизму у нас у 5—6 разів вища, ніж у США та Європі. Ортопедо-травматологічною службою та її проблемами живу майже шість десятиліть. Найвідповідальніший період, без перебільшення, пов'язаний з інститутом. Він — головна профільна організація МОЗ. Це означає, що ми відповідаємо в державі і за якість лікування, і за надання практичної допомоги, і за наукові дослідження. Серед проблем виділю насамперед уже згадувану травму, наступними йдуть захворювання суглобів, третя за актуальністю — трансплантація тканин.

— Статистику травми ви вже назвали. Хотілося б також знати тенденцію захворювання суглобів.

— Щороку реєструють майже 350 тисяч нових хворих. Тут і доросла, і дитяча патологія, і запальні, і післятравматичні, і диспластичні захворювання. На першому місці як медико-соціальна проблема — остеоартроз, остеохондроз. Наприклад, у нашій поліклініці з цією патологією кожен четвертий пацієнт.

— Із чим це пов'язано?

— Причина тут не одна. По-перше, всі ми стали менше рухатися. І набагато. У частини населення перевантаження, у частини — недовантаження. Як тут не згадати про ГПО, радіогімнастику на підприємствах, що були в минулому обов'язковою складовою нашого буття. До всього, нині вже практично немає спортивних майданчиків у дворах, ковзанок. У тому числі й через це маємо чимало дітей із патологією опорно-рухового апарату. Раніше їх виявляли на ранніх стадіях, займалися ними. Наші ортопеди-травматологи працювали в школах, дитсадках, оглядали всіх новонароджених у пологових будинках. Тепер цього немає. Як з'ясовується, це «непотрібне». А хвороби розвиваються і проявляють себе вже гостріше. По-друге, дуже багато хворих із захворюваннями сполучної тканини. Це так звані диспластичні захворювання.

Ми дійшли до того, що на армійську службу нікого взяти. Бо, скажімо, вроджені вивихи та інші патології ми лікували в дитинстві, грижі оперували невідкладно, а не через роки, коли вже мали місце ускладнення. Третє — відсутність профілактики. Раніше було як? Виявили остеоартроз на перший стадії, хворого ставили на облік у поліклініці. Ним займалися, призначали і проводили консервативне лікування, санаторно-курортне. Це, на жаль, також залишилось у минулому. І чому сьогодні великою проблемою є ендопротезування? Бо згаяний час призводить до того, що лікувати консервативно вже немає сенсу. Тому в нас великі черги на ендопротезування. І моя мрія — відновити практику лікування ще з початкових стадій. Хоча це непросто, бо хворі по допомогу звертаються як правило вже в запущеному стані. Одна з причин — дороженеча і ліків, і проїзду залізничним та автотранспортом.

Сьогодні Георгію Васильовичу Гайку виповнюється 80. А з огляду на його творчу і життєву невгамовність, багато нових задумів, планів і мрій можна сміливо стверджувати — ще тільки 80. Редакція «Голосу України» щиро вітає ювіляра і зичить йому міцного здоров'я і ще багатьох-багатьох вдячних пацієнтів.

— Відомо, що в інституті діє центр ендопротезування. А як із цим загалом у нашій країні?

— Проблема ендопротезування існує скрізь. За кордоном виконують мільйони таких операцій. За 20—30 останніх років і ми в цьому істотно просунулися вперед, підготували достатньо фахівців-хірургів. І в Україні ендопротезування виконують сьогодні практично у всіх обласних центрах, у великих міських лікарнях і навіть деяких районних. Але... Нам потрібно здійснювати приблизно 50 тисяч ендопротезувань щороку. А робимо таких операцій 7—8 тисяч. У нашому інституті — до тисячі, по стільки ж у Харкові та Дніпропетровську. Це мізер. Бо щорічна потреба переноситься далі, накопичується і зростає. А щодо ендопротезування людей похилого віку — взагалі катастрофа. Тому що лікування переломів шийки стегнової кістки можливе лише оперативним шляхом. Шийка сама не зростається. Тим часом коштів немає, як немає і ендопротезів. 20 відсотків цих хворих помирають. Хоча за технікою оперативних втручань ми ніскільки закордону не поступаємося. Є навіть чимало зарубіжних клінік, які сьогодні готові поставляти нам «своїх» хворих. Але належних побутових умов, соціальної інфраструктури у нас поки що немає. Та основна причина проблеми з ендопротезуванням — нестача ендопротезів. Вітчизняних у нас майже немає — незначну кількість їх виготовляють лише в Дніпропетровську та Запоріжжі. А ми протягом уже 10 років працюємо з відомим запорізьким підприємством «Мотор Січ». Спільно з ним та з Інститутом електрозварювання імені Патона Національної академії наук України розробили вітчизняний ендопротез, який жодним чином не поступається зарубіжним аналогам, а за якістю напилення навіть перевершує їх. Робота з його вдосконалення продовжується. Адже виготовити ендопротез — це ще не все, його треба якісно простерилізувати. Так чи інакше, але вже маємо намір виставити наші протези на тендер. Тим паче що вони будуть на порядок дешевші від зарубіжних. А отже,

Від імені Президії Національної академії медичних наук України ювіляра тепло вітає через газету її президент, академік НАМНУ Віталій Цимбалюк та бажає йому міцного здоров'я і многая літа!.

їх зможуть купувати наші громадяни, яким вони дуже потрібні. Тобто і тут зроблено великий крок уперед. Водночас було б добре, якби здійснювалася соціальна закупівля ендопротезів хоча б для хворих із переломами шийки стегна. Я пропонував: якщо немає змоги закупити для всіх, давайте забезпечимо нужденних, до того ж за визначеним списком. Нас підтримала Національна академія меднаук, передали пропозицію в МОЗ, звідти — до Верховної Ради. Однак рішення немає.

— Скільки ендопротезів здатне випускати ПАТ «Мотор Січ»?

— Щорічно 500 — і колінних, і кульшових. І можливість збільшити є. Крім того, інтерес виявляє одна з ізраїльських компаній — хоче організувати в Україні виробництво ендопротезів з інвестиціями турецьких підприємств.

— Коли штучних суглобів буде більш-менш достатньо і вони стануть для хворих доступніші за вартістю, гострота проблеми зніметься?

— Щодо первинного ендопротезування певною мірою так. Але є ще питання так званого ревізійного ендопротезування. Вважається, що протез може витримати 25 років. Тим часом проблемою є співіснування його з кісткою, яка не може в нього врости. Чому здійснюється напилення протеза? Щоб «шипи», що утворюються внаслідок напилення, «вростали» в кістку. Щось на зразок заходження в пази — в даному разі природні. Звичайно, це більшою мірою абстрагування, але відбувається вторинна фіксація з'єднання природного і штучного сегментів. Однак триматися вічно вони не можуть. Коли забиваєш цвях у дерево, він сидить міцно, бо дерево нерухоме. А протез постійно в роботі, це сотні тисяч рухів. Через це з'єднання з часом розхитується. Тому ми відводимо для нормального функціонування протеза в ідеалі 10—15 років, а потім міняємо або весь протез, або окремі його елементи. Іншого шляху поки що немає. Можливо, він з'явиться завдяки технології вирощування і пересадки клітин і тканин. Але це перспектива.

— Ви маєте на увазі можливість із часом вирощувати з клітин цілий суглоб?

— Так. Хоча він має складну структуру — і кісткову, і хрящову.

— До речі, щодо пересадки тканин: яке місце в інституті відводиться цьому напряму?

— Майже повністю за свої кошти ми відкрили сучасний центр ортопедії і травматології. Європейського рівня. Двомісні палати, сучасне обладнання. Це не просто лікувальна структура, а координаційна, наукова. Винятково за рахунок спонсорів і власні кошти відкрито також унікальне відділення функціональної діагностики з найновішими КТ і МРТ. Немає ніде і такого, як у нас, стаціонарного реабілітаційного ортопедо-травматологічного відділення. Тепер на черзі відкриття центру клітинної і тканинної терапії. Сьогодні це дуже актуальна і болюча проблема. Трансплантатів немає. Закон такий, що медики зв'язані по руках і ногах. І це за того, що трансплантація органів — це одне, а трансплантація кісток і тканин — зовсім інше. Ми пропонували у підготовленому новому законопроекті їх розділити. Але у Верховній Раді не погоджуються. Отже, гострота проблеми не знімається. Тому ми переорієнтовуємося на клітинну і тканинну терапію. Самі ми її не подужаємо, бо апаратура і обладнання дуже дорогі. Тому налагодили співробітництво з великою одеською приватною клінікою. З наданого нами трансплантата там вирощуватимуть клітини, і ми пересаджуватимемо їх нашим пацієнтам в ситуаціях, коли виявимо дефекти кісток, матиме місце їх незрощення або вони зростатимуться повільно. Шукаємо й інші варіанти співпраці.

— Ви вже наводили статистику травматизму. Та й щоденні теле- і радіоефіри буквально перенасичені повідомленнями про автомобільні аварії, збитих пішоходів, постраждалих від виробничих та побутових травм. А ще ж є бойові дії в зоні АТО. До інституту, напевно, потрапляють потерпілі з найскладнішими ушкодженнями?

— У наших клініках спеціально відкрито ліжка для постраждалих учасників АТО. Консультуємо майже у всіх військових шпиталях, клініках прикордонної служби. За потреби беремо хворих до себе на лікування. Поранені надзвичайно важкі, операції дороговартісні. Травми колосальні, особливо після вибухових уражень. Ось один із випадків. Телефонний дзвінок: «Веземо до вас хлопця з АТО». Як з'ясувалося, все нижче поясниці розбито, своєрідна воронка від вибуху на живому тілі. Кульшовий суглоб вивернуто, головка розтрощена. Безперспективний. А юнакові ж лише 26 років. Ми закрили рану, а пізніше поставили штучний суглоб. І хлопець уже ходить. І таких багато. Через нас пройшли 575 поранених у зоні АТО. Це не ті хворі, які в госпіталі, а ті, хто після нього, яким уже ніхто не допоможе. А ми це робимо.

— Як у таких випадках доводиться діяти вашим фахівцям — чітко дотримуватись клінічного протоколу чи вдаватися образно кажучи, «до творчості», пошуку шляхів надання допомоги за межами відпрацьованих способів і технологій?

— Діяти за протоколом тут складно, навіть неможливо. Різні ситуації, індивідуальні ушкодження. І не лише при травмах, бойових пораненнях, а й при остеомієліті. Отож кожен наш хворий — своєрідний ексклюзив, і рішення під час його лікування доводиться приймати на ходу, вони — своєрідні міні-ноу-хау. Таке можливо лише в таких великих центрах, як наш. Так само, як і в інших наукових центрах НАМНУ. І, до слова, намір декого знищити академічну науку — смертельно небезпечний. Бо наявність інститутів, наукових шкіл — останній шанс зберегти медицину. Якщо буде знищена Академія медичних наук, це, повірте, кінець ефективній, спроможній допомогти людям охороні здоров'я. Безповоротний.

— Георгію Васильовичу, якби сьогодні, коли за плечима вже стільки років медичної науки і практики, перед вами раптом знову постало питання вибору професії і спеціалізації, який він був би?

— Однозначно вибрав би ортопедію, як я це зробив у 1960 році. У мене дядько був червонодеревником, майстром на все село. Я з його майстерні не виходив, мене завжди вражали його вироби, сказав би навіть, витвори, які, по суті, були унікальні. Наша робота також близька до такого мистецтва. Але якщо майстри дерев'яних справ приносять людям естетичне задоволення, то ми повертаємо їх до життя, даємо можливість удруге отримати здатність піти своїми ногами, щось робити своїми руками, знову стати незамінним у родині, потрібним людям і суспільству. І повірте: усвідомлення своєї причетності до цього дивовижного зцілення — то незрівнянне почуття.

Спілкувався Віктор КОЛОМАК.

Київ.

У НОМЕР

Поблизу Світлодарська тривають запеклі бої

Останньої доби зафіксовано понад 50 ворожих обстрілів. **За даними прес-центру АТО**, російсько-окупаційні війська вели вогонь з мінометів, артилерії, озброєння БМП і танків. На маріупольському напрямку зі 122-міліметрової артилерії, 120- та 82-міліметрових мінометів, озброєння БМП і танків терористи обстріляли Широкине та Водяне. Мінометних обстрілів також зазнали позиції ЗСУ в районі Новотроїцького, Мар'їнки і Талаківки. На луганському напрямку з мінометів калібру 120 та 82 міліметри бойовики гатили по Кримському. Із гранатометів «поливали» Новоолександрівку, Лобачеве, Кримське та Станицю Луганську. По Станиці Луганській вогонь вів снайпер. На Донецькому напрямку окупанти зі 122-міліметрової артилерії та 82-міліметрових мінометів обстрілювали Луганське. Під вогонь мінометів різних калібрів також потрапила Авдіївка, а поблизу Зайцевого ворог вів вогонь із гранатометів.

Що відбувається на фронті, розповів боєць ЗСУ (місце дислокації — район ДАП): «Ситуація останніми днями знову загострилася. Орки активно почали застосовувати важку артилерію. Регулярно прилітають подарунки у вигляді 120-го калібру. Щоб ви зрозуміли: після влучання такого снаряду в ціль, вижити неможливо. Активізувалися їхні диверсійні групи. Учора вночі намагалися підійти до наших позицій. Шквальним вогнем вдалося відігнати їх. На щастя, всі в підрозділі живі й здорові. Набагато складніша ситуація в Авдіївці. Однак там наші хлопці добре окопалися і дають гідну відсіч. Стежимо за подіями на Світлодарській дузі. За нашою інформацією, жодного сантиметра наші не віддали, ніхто нікуди не відступив, тримаються. Вдалося навіть просунутися вперед. Побратими прийняли бій, відкинули сили супротивника та здійснили контратаку у фланг ворога. Наразі ситуація під контролем наших хлопців.

«Провокації на фронті тривають. На донецькому напрямку знову в районі Луганського (поблизу Світлодарська. — **Авт.**) розпочалися обстріли зі 122-міліметрової артилерії. Наскільки мені відомо, ці обстріли продовжуються і на цю годину. Цей населений пункт обстрілюють уже кілька днів поспіль, і там ЗСУ мають втрати. Активізація бойовиків, зокрема використання ними важкого озброєння, вздовж лінії розмежування може бути пов'язана з тим, що відбувається на політичній арені. Я маю на увазі загибель посла (посла РФ в Анкарі Андрія Карлова. — **Ред.**). Вважаю, що все це розігрується перед зустріччю президента РФ із президентом США», — заявив учора речник прес-центру АТО Леонід Матюхін.

Прес-офіцер 54-ї механізованої бригади Андрій Іщик: «Після вчорашнього бою на Світлодарській дузі, крім загиблих і поранених, один український військовослужбовець пропав безвісти. На жаль, поки що його доля невідома. Нині докладається максимум зусиль, щоб з'ясувати, де він. Крім того, на місці зіткнення було знайдено документи громадян РФ. Коли нашим військовим вдалося потрапити на колишні позиції ворога, там було виявлено покинуту зброю та деякі документи громадян України, які вступили до лав «ДНР» і «ЛНР», і документи громадян РФ», — розповів він учора ЗМІ.

Вихованці дитсадків Жовтих Вод (Дніпропетровська обл.) отримали чудові подарунки з Канади. Дитячі речі зібрали та надіслали представники суспільної служби українців у Торонто. А привезла їх Валентина Трофимович, яка понад 15 років спілкується з українською діаспорою в Канаді і за цей час чимало допомогла жовтоводцям, *повідомляє наш кореспондент Олена Чернявська*

На Волині у прикордонному містечку Устилуг біля Будинку культури працівники місцевого лісництва Володимир–Волинського державного лісомисливського господарства спорудили дитяче містечко з гойдалками, лавочками, гіркою для спуску, пісочницею і грибком, *передає наш власкор Максим Солоненко*

Автор пісні став на коліна перед удовою

У Полтаві відбувся черговий регіональний етап фестивалю «Пісні, народжені в АТО». Його учасники раніше вже виступали в кількох містах, а найголовніше — там, де народжувалися їхні пісні. Тобто на передовій, нерідко — просто в окопах і бліндажах. Адже йдеться про авторів-фронтовиків — сьогоднішніх бійців і демобілізованих ветеранів АТО.

За таких обставин їхній приїзд до Полтави ніхто не називав гастролями. То були хвилюючі зустрічі передовсім із бойовими побратимами та волонтерами, котрі запросили талановитих захисників рідної землі виступити перед земляками. Дехто з них уже встиг стати улюбленцем публіки. Зрештою, практично кожному з виконавців глядачі аплодували стоячи.

Сергій Бойко, Руслан Давидович, Сергій Кононенко та інші співали про мужність і звитягу, честь і вірність присязі, любов і ненависть, самопожертву і підлість та зраду... Адже такі пісні, як «Окупанти» та «Дезертир», стали справжніми сатиричними памфлетами на тих, з ким доводиться воювати не лише в окопах. Чимало епізодів пісенно-музичного дійства зворушували присутніх до сліз.

Скажімо, Руслан Давидович на прем'єру своєї пісні, присвяченої пам'яті відважного офіцера-спецпризначенця Євгена Подолянчука, запросив його вдову Марію. А після її виконання просто на сцені став перед цією молодою жінкою на коліна... Водночас ненька полеглого на Донбасі полтавця Миколи Чепіги пані Наталія заспівала своє проникливе звернення до матерів у супроводі гітари, на якій грав ветеран АТО Сергій Бойко.

На завершення дійства юним землякам — дітям полеглих бійців — вручили подарунки від Святого Миколая.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

Проект для порозуміння і спілкування

***Провідний український драматург Наталія Ворожбит та відомий німецький режисер Георг Жено поставили у прифронтовій Попасній документальну виставу «На всю гучність!», виконавцями якої стали старшокласники місцевої школи № 1 та українські військові** (на знімку).*

Дійство відбулося на сцені районного Будинку культури і зібрало чимало глядачів. Як розповіла Наталка Ворожбит, рішення взятись за цей проект з'явилося після розмови з одним військовим у Миколаївці. Він зізнався, що за весь час, поки перебуває на Донбасі, йому вдалося поспілкуватися лише з вісьмома місцевими мешканцями. «У такій атмосфері непорозуміння народжуються лише нові агресія та ненависть, — каже драматург. — Тож ми розробили проект «Діти та військові», щоб налагодити спілкування між місцевими та військовими і таким способом трішки наблизити мир та запобігти майбутнім конфліктам».

Під час репетицій з акторами працював військовий психолог та психотерапевт Олексій Карачинський. У місті, де стріляють щодня, така реабілітація просто необхідна і дітям, і дорослим. Школа № 1 розташована на околиці міста і найбільше постраждала від бойових дій. Цього літа група учнів цього навчального закладу брали участь у проекті «Class Act: Схід — Захід». Разом із своїми ровесниками з Нововолинська і за допомоги британського драматурга Ніколи Маккартні та українських авторів вони писали п'єси, які потім відомі режисери поставили на сцені київського Театру юного глядача на Липках.

«На всю гучність!» — це перша вистава проекту «Діти та військові», що здійснюється за підтримки посольства Канади в Україні та Канадського фонду підтримки місцевих ініціатив.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

Фото Анастасії ВЛАСОВОЇ.

Виставку приурочили одразу до трьох ювілеїв

У столичній галереї «Печерська» відкрито виставку «Збережемо нащадкам». Приурочили її одразу до трьох дат — 40-річчя заснування Національного музею народної архітектури та побуту України, 50-річчя створення Українського товариства охорони пам'яток історії та культури і 100-річчя з дня народження народного художника України та громадського діяча Василя Гнатовича Непийпива. Власне, на виставці представлено роботи останнього, на яких відображені перші експозиційні краєвиди музею біля села Пирогів.

Також тут можна ознайомитися з фото та документами, пов'язаними з історією створення нашого першого скансену, який згодом став чи не найулюбленішим місцем відпочинку і пропагування української культурної спадщини. Слід зазначити, що зі згаданими подіями також невід'ємно пов'язане ім'я патріарха українського краєзнавства, академіка НАН України, Героя України Петра Тимофійовича Троньки.

Експозиція працюватиме до 15 січня.

Вл. інф.

Сто років на варті здоров'я

Сторічний ювілей відсвяткувала Ізяславська центральна районна лікарня на Хмельниччині. Перших пацієнтів тодішня Заславська земська лікарня, яка була розрахована на 100 ліжок, прийняла ще за часів Російської імперії. Тоді допомогу хворим надавало кілька лікарів та медичних сестер. Сьогодні це багатопрофільна медустанова на 234 місця з сучасними обладнанням та потужним кадровим потенціалом. Тут працюють майже чотири сотні лікарів, середніх медпрацівників та молодшого медперсоналу.

А в обласному центрі свій 60-річний ювілей відсвяткував колектив міської лікарні. За словами головного лікаря Володимира Розгонюка, ще до революції мешканці тодішнього Проскурова власним коштом вивчили у Кракові лікаря, який організував у місті перший медзаклад усього на півтора десятка ліжок. А лікарня з офіційним статусом міської з'явилась у Хмельницькому лише в 1956-му. Відтоді вона значно розширилася, але разом із впровадженням нового зберігає кращі традиції минулого. У день народження лікарні грамоти і подарунки від міського голови отримали ті, хто пропрацював тут сорок років. Але серед ветеранів є і такі, чий стаж дорівнює віку закладу.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

«Приміряли» костюми космонавтів

***Справжнім походом у космос порадували дітей бійців АТО і їхніх батьків у Дніпропетровському планетарії** (на знімку).*

Організували захід у День Святого Миколая за підтримки облдержадміністрації та Центру допомоги учасникам АТО. У планетарії кажуть, що нинішня казкова вистава для юних відвідувачів значно відрізняється від тих вистав, які готуються показати малечі театри і клуби Дніпропетровщини. Ті, хто відвідає планетарій, побачать, як Дід Мороз відправляє Бабу Ягу в Космос, де вона довго шукає свою планету тощо.

У Дніпрі в ці святкові дні для дітей військовослужбовців і переселенців заплановано багато цікавих програм. Тому координатор Центру допомоги учасникам АТО Наталя Шуліка просить не баритися, а телефонувати або приходити в центр за запрошеннями.

Нагадуємо, він розташований у будівлі облдержадміністрації: м. Дніпро, пр. Поля, 1 (1-й поверх), тел.: (056) 742-86-62.

Ольга ПЕРОВА.

Фото надане автором.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Шкільні автобуси у подарунок

П'ять нових шкільних автобусів саме в День Святого Миколая отримали Мукачівський, Виноградівський, Свалявський та Хустський райони. Ключі представникам навчальних закладів урочисто вручили голова Закарпатської ОДА Геннадій Москаль та облради Михайло Рівіс. До свята керівники також роздали школярам солодкі подарунки. Два автобуси для шкіл Хустщини закуплені в рамках програми «Шкільний автобус», а ще по одному — для Мукачівщини, Виноградівщини та Свалявщини — вдалося придбати за рахунок зекономлених на тендерах коштів.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Навіть кафе перетворили на пункти обігріву

На Запоріжжі запрацювали 260 пунктів обігріву. Більшість із них стаціонарні і тільки сімнадцять мобільні — в машинах чи наметах. Щодо стаціонарних, то вони організовані на базі лікарень, ФАПів і навіть придорожніх кафе. На Запоріжжі нині морозно, тож туди потягнулися безпритульні. Особливий бум спостерігався в Бердянську — 35 звернень за ніч. Окрім можливості просто пересидіти холод у теплому приміщенні, відвідувачам у пунктах обігріву запропонують гарячий чай.

До речі, попри те, що нічна температура в області вже кілька разів опускалася нижче 10 градусів морозу, поки що не зафіксовано жодного випадку смерті від переохолодження.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запорізька область.

ЦИФРА

53 млн. грн.

надійшло цьогоріч до бюджету за результатами позовної роботи працівників органів Державної фіскальної служби в Полтавській області. Це майже на 24 млн. більше, ніж було за відповідний період минулого року.

Василь НЕЙЖМАК.

Отримають додаткове обладнання

На Тернопільщині триває процес формування опорних навчальних закладів. Уже зареєстровано одинадцять таких шкіл. Органи місцевого самоврядування ухвалили рішення про створення ще семи. Влада вважає: важливо, щоб у закладах нового зразка працювали досвідчені спеціалісти, а процес викладання був якісним.

До слова, нещодавно область отримала додаткову освітню субвенцію у розмірі понад 110 мільйонів гривень. Ці кошти буде використано на оснащення матеріальної бази опорних навчальних закладів — на придбання нових парт та стільців, обладнання класів з хімії, фізики, географії тощо та комп'ютерних класів.

Галина МИКОЛИН.

Тернопільська область.

Видали півмільйонну візу

Генеральний консул Республіки Польщі у Львові Вєслав Мазур вручив львів'янину Олександру Поліщуку ювілейну півмільйонну візу. Це абсолютний рекорд для ЄС. 2016-го польське консульство у місті Лева видало віз на 120 тисяч більше, ніж торік. Відмовило в їх отриманні з різних причин 15199 клієнтам. «Я сподіваюся, що в наступному році власники біометричних паспортів зможуть відвідати, зокрема Польщу, без віз», — заявив Вєслав Мазур. Олександр Поліщук, який перед цим двічі був клієнтом консульства, на цей раз отримав шенгенську візу на п'ять років.

Богдан КУШНІР.

Львів.

НКРЕКП зменшила прогнозну оптово-ринкову ціну електроенергії на 2017 рік на 15,2% (УНІАН)

Чотири поверхи комфорту

Кожному б такі подарунки, як бійцям 36-го шляховідновлювального загону Держспецтрансслужби! Цей важливий армійський підрозділ розташований у Конотопі. На День Святого Миколая 48 сімей військовослужбовців одержали нове комфортабельне житло. До речі, 45 бійців-новоселів брали участь в АТО.

Кошти на чотириповерховий будинок виділили з бюджету, але споруджували його силами військової частини. Тому об'єкт здали в експлуатацію надзвичайно швидко: від «нуля» до стадії «під ключ» не минуло й року. Але навіть не це досягнення вражає. Кошторисна вартість будинку становить 14 млн. грн., але військові будівельники примудрилися зекономити понад половину цієї суми! Відтак, вартість квадратного метра житла у новобудові становила лише 3112 грн. Здається, цей результат претендує на увічнення у Книзі рекордів України.

Щоб зняти всілякі цілком природні запитання, одразу зазначимо: житло військовослужбовці одержали сучасне. Воно відповідає усім стандартам і вимогам, споруджене із енергоефективних матеріалів і обладнане всіма «аксесуарами», починаючи від автономного опалювального котла і закінчуючи металопластиковими вікнами. Тому правильніше запитувати, не чому збудували так дешево, а чому більше ніде так ощадливо не будують.

Для вручення військовослужбовцям ключів від квартир та побажання гараздів у новому році до Конотопа прибули заступник міністра інфраструктури Євген Кравцов, керівник Держспецтрансслужби генерал-лейтенант Микола Мальков та голова Сумської облдержадміністрації Микола Клочко. За словами Є. Кравцова, багатоквартирний будинок у Конотопі — це вже третій об'єкт, який цьогоріч зводять у країні для військовослужбовців Держспецтрансслужби, котра підпорядкована ще й Міністерству інфраструктури. Але на цьому досягненні ніхто зупинятися не збирається і наступного року споруджуватимуть ще. Залежно від фінансування це може бути від 2 до 5 будинків, і один з них знову буде у Конотопі. Голова облдержадміністрації Микола Клочко запевнив, що докладе всіх зусиль, щоб ці плани було реалізовано і щоб наступного року ще кілька сімей конотопських військовослужбовців справили входини.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

Фото надане прес-службою Сумської облдержадміністрації.

Власники столичних МАФів оголосили безстрокову акцію протесту

Учора під стінами КМДА власники торговельних точок провели пікет: установили намет, звезли шини й уламки своїх МАФів і оголосили безстрокову акцію протесту. Приводом стало нещодавнє нічне протистояння підприємців з комунальниками й поліцією, які «зачищали» Політехнічний провулок від малих архітектурних форм. Крім того, під бульдозер за останні тижні потрапили кіоски з товарами на ринках Оболоні, на Троєщині та «Юності». Вимоги протестувальників: припинити нічні погроми яток по всьому місту й знищення дрібних підприємців на ринках.

Своєю чергою директор КП «Київблагоустрій» Іван Кліпа стверджує: зносу підлягають лише кіоски, які працюють незаконно. Їх список розміщено на порталі комунального підприємства, а власників МАФів давно попередили про демонтаж. Однак деякі з них захищають свої незаконно встановлені торговельні точки, вдаючись до послуг тітушок. За два роки влада очистила місто майже від 6 тисяч незаконних будов і, схоже, має намір вести боротьбу з ними до переможного кінця.

Катерина НОВОСВІТНЯ.

Сто тисяч тонн цукру. І це тільки з одного заводу

З рекордним показником завершили нинішній виробничий сезон на Гайсинському цукрозаводі Вінниччини — тут зварили 116,5 тисячі тонн солодких кристалів.

За інформацією обласної асоціації «Поділляцукор», це четверта частина цукру, виробленого нинішнього року на підприємствах краю. На початок тижня «цукровий Донбас», як ще називають Вінниччину, видав на-гора понад 410 тисяч тонн солодкого піску. Два підприємства завершили роботу, на чотирьох продовжують виробничий процес.

Гайсинський цукровий — підприємство показове не тільки своєю потужністю, протягом доби тут переробляють сім тисяч тонн коренів. Ще не так давно завод взагалі простоював. Його роботу відновили інвестори. Більш як удвічі збільшили виробничі потужності завдяки технологічному обладнанню, придбаному за кордоном. Завод може працювати на двох видах палива — природному газі та вугіллі.

Загалом у нинішньому році, за прогнозами фахівців, на Вінниччині планують зварити майже 420 тисяч тонн цукру. На ланах ще залишається понад сто тисяч тонн викопаних солодких коренів. Частина сировини зберігається на кагатних полях цукрозаводів.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Грип наступає

За останній тиждень на Рівненщині занедужали майже 10 тисяч осіб, що на третину більше, ніж за попередній. Серед хворих — майже 70% дітей, повідомили у ДП «Рівненський обласний лабораторний центр МОЗУ». За сім днів до лікарень потрапили 273 особи, з них 190 дітей.

Вірусологічною лабораторією ДУ «Рівненський ОЛЦ МОЗ України» встановлено вірус грипу А (H3N2, Гонконг) у 14 хворих з Дубровицького, Острозького, Корецького, Радивилівського районів та Рівного. У загальноосвітніх закладах обласного центру оголошено карантин, **повідомляє Тетяна ПАНАСЮК**.

У П'ятихатках, що на Дніпропетровщині, закрито на карантин усі три міські школи. Аналогічна ситуація і в сусідніх Жовтих Водах. Щодо закладів освіти Верхньодніпровського району, то, за інформацією начальника райвідділу освіти Наталії Ходос, на вимушених канікулах перебувають школярі чотирьох сільських, а також учні початкових класів шкіл райцентру, **інформує наш кореспондент Олена ЧЕРНЯВСЬКА**.

Навчальні заклади Львова теж закрито через збільшення захворюваності. Активізація епідемічного процесу серед дітей до 17 років становила 61%, значно більше, ніж торік, **передає наш власкор Богдан КУШНІР**.

У Запоріжжі всі школи на вимушених канікулах, а дитсадки поки що працюють. Утім, їхню роботу може бути припинено будь-якої миті. Із 9758 випадків захворювань, зафіксованих минулого тижня в місті, 57% припадають на дітей, **повідомляє наш власкор Леонід СОСНИЦЬКИЙ**.

«Виросли» еко–ялинки

Уже вдруге в Кам'янці-Подільському проводять конкурс еко-ялинок та новорічної символіки. Екологічну галявину розмістили в зеленій зоні на історичній площі Польський ринок у центрі міста. Ялинки, виготовлені з різних підручних матеріалів, «ростимуть» на ній до 14 січня. Взяти участь у конкурсі, що проводиться за підтримки міського голови та асоціації готельєрів та рестораторів міста, можуть усі охочі. Деревце має бути не нижчим за півтора метра і виготовленим зі штучних матеріалів, стійких до погодних умов. Переможе той, чия ялинка виявиться не тільки креативною, а й естетично привабливою. Всіх авторів нагородять дипломами та подарунками, а переможці отримають ще й премії в 1—3 тис. гривень.

Вл. інф.

Митці з колонії для неповнолітніх

Заступник міністра юстиції Денис Чернишов, відомий футболіст Владислав Ващук та чемпіон світу зі стронгмену Сергій Конюшок відвідали Прилуцьку виховну колонію управління ДПС України в Чернігівській області. Працівники установи та 82 її вихованці ознайомили гостей з умовами тримання неповнолітніх засуджених, організацією їхнього навчання та дозвілля. Денис Чернишов та Владислав Ващук були вражені творчими здібностями засуджених юнаків. Один із вихованців подарував гостям портрети, намальовані власноруч. У спортзалі Сергій Конюшок провів майстер-клас. Потім у клубі вихованці продемонстрували номери художньої самодіяльності та творчі здобутки, переможці турніру з футболу отримали нагороди. Завершився день спільним флешмобом «Скажемо ні насиллю».

Віктор КОШМАЛ.
Чернігівська область.
Фото автора.

СПОРТ

Народний депутат очолив ВФАС

Футбол. Учора в Будинку футболу відбулася звітно-виборна конференція Всеукраїнської футбольної асоціації студентів (ВФАС).

Головними на цьому заході були вибори президента організації. Претендентів було двоє. Переміг народний депутат України Іван Крулько.

Тепер перед ВФАС відкриваються нові перспективи, очікуються істотні зміни в організації студентського футболу, залучення більшої кількості команд вищих навчальних закладів до чемпіонату країни. Велика увага приділятиметься національній студентській збірній, котра двічі вигравала всесвітні універсіади.

Шевченко пообіцяв спілкуватися українською

Тренер збірної України з футболу знає державну мову та розмовляє нею, але йому бракує практики. Про це заявив сам Андрій Шевченко і пообіцяв, що у збірній спілкуватиметься українською:

— Коли почну говорити українською? Я розмовляю нею. Це моя рідна мова. Єдине — з практикою проблема. Я обов'язково розмовлятиму.

Можу й заспівати українською. Мене матуся навчала багатьох народних пісень. Вона любить співати. І завжди всі застілля в нашій родині закінчувалися тим, що співали українські пісні. Сподіваюся, що заговорю винятково українською. Кілька інтерв'ю обов'язково дам.

До речі, читаю книжки українською. Також мені цікаві біографії тренерів. Ось нещодавно прочитав про Фергюсона. Дуже цікаво. Читав в оригіналі — англійською.

Яка мова мені далася легше: італійська чи англійська? Італійська. Я змушений був швидко вивчити її. Саме тоді починалися мої стосунки з дружиною. Нам обом треба було вчити мову. Друга далася набагато простіше.

Росіянин може завершити кар'єру

Бокс. Вічний чемпіон світу за версією WBC Віталій Кличко вважає, що російський боксер Олександр Повєткін (31-1, 23 KO) надто втратив через вживання стероїдів.

— Повєткін втратив довіру вболівальників, а це дуже кепсько. Спорт має бути чистим. Не повинно бути змагання в тому, у кого кращі стероїди, у кого кращий допінг, — сказав київський міський голова.

Нагадаємо, перед боєм в Єкатеринбурзі (РФ) за звання офіційного претендента на титул WBC у суперважкій вазі проти канадця Бермейна Стіверна (25-1-2, 21 KO) в організмі московита знайшли допінг. Через це бій скасували.

***

Раніше Андрій Рябинський (промоутер Повєткіна) заявив, що другий допінг-скандал може спричинити завершення кар'єри боксера.

***

Президент Всесвітньої боксерської ради (WBC) Маурісіо Сулейман розповів про плани розслідування допінгового скандалу, до якого вляпався російський суперважкоговик Повєткін.

— Ми почали розслідування. Але до Нового року залишилося обмаль часу, попереду багато вихідних. Тому завершимо розслідування на початку 2017 року, — сказав він.

Мета — потрапити до десятки найсильніших

Теніс. Перша ракетка України Еліна Світоліна розповіла про плани на новий сезон за два тижні до його старту:

— Звичайно, головна мета — потрапити до першої десятки світового рейтингу. Спробую провести нормальне міжсезоння, важко працювати і фізично, і психологічно.

Нагадаємо, минулий сезон Світоліна завершила на 14-му місці в світовому рейтингу.

Міністерство оборони повністю перейшло на систему публічних закупівель ProZorro (УНН)

У Городнянському районі Чернігівщини, на стику кордонів України, Росії і Білорусі, спільними зусиллями громади, місцевого Свято–Миколаївського козацького полку, народного депутата України Анатолія Євлахова, Чернігівської єпархії КП розбудували та оновили Василівську церкву — єдиний тут храм УПЦ Київського патріархату, *передає наш власкор Василь Чепурний*

У Сумах, на вулицях Харківська, Білопільський шлях та Заливна, з'явилися стаціонарні «точки» для підзарядки електромобілів. Зарядні станції здатні працювати за температури від 45 градусів морозу до 55 тепла, забезпечуючи електричну потужність від 1 до 30 кіловат, *інформує наш власкор Володимир Чернов*

Голова Державної прикордонної служби Віктор НАЗАРЕНКО: «Не лише охороняємо, а й обороняємо рубежі держави»

«Кордон — це живий організм, зі своїми проблемами та особливостями», — кілька разів повторює за час інтерв'ю «Голосу України» голова Державної прикордонної служби України Віктор Назаренко** (на знімку)**. Характер завдань, які виконує служба, за останні два роки російської агресії змінився разюче: оборона держави стає одним із пріоритетів. З другого боку, тіснішою та ефективнішою стала співпраця із західними колегами та партнерами. Про особливості прикордонної служби в цей період, про підсумки 2016 року та про те, як зробити перетин кордону комфортним, а сам кордон — безпечним, у розмові з очільником служби.

«Стіна» з Росією — уперше в багатовіковій історії

— Вікторе Олександровичу, «Голос України» постійно висвітлює хід виконання проекту «Стіна» на північно-східному кордоні України. Як зазначали журналісти газети, котрі особисто побували на місці, останнім часом процес будівництва фортифікаційних споруд уповільнився. Якщо так — із чим це пов'язано?

— «Стіна» — це швидше медійна назва проекту. Йдеться про інтелектуальну модель охорони державного кордону України, де різні технічні засоби поєднуються і доповнюють один одного. Це дозволяє як контролювати лінію державного кордону в режимі онлайн, так і оперативно реагувати у випадку порушення. Що стосується інженерно-технічного облаштування, то ми його здійснюємо відповідно до плану, затвердженого урядом у травні 2015 року.

Проект фінансується із державного бюджету. Зараз тривають планові заходи з його виконання на території Харківської і Луганської областей. Наприклад, у Харківській області виконано вже понад 50 відсотків робіт. У Луганській області роботи тільки розпочали. А ділянку відділу «Дергачі», на Харківщині, використали як полігон для випробування технічних новацій, котрі зараз спільно з науковцями впроваджуємо на нашому кордоні.

На сьогодні облаштовано 264,6 км протитанкових ровів, 111,8 км рокадних доріг, 40,6 км контрольно-слідової смуги, 75,7 км загороджувального паркана. Придбали й уже використовуємо чотири бойові модулі. Обладнали комплексну систему захисту і контролю державного кордону в більшій частині Харківської області. Після запровадження системи візуально-технічного спостереження на тих ділянках, які облаштували — зокрема, на відділі «Дергачі» та сусідніх, кількість порушень мінімізована.

Проект ми вважаємо дуже важливим. Уперше в багатовіковій історії наша держава будує реальний кордон із Росією. Це справді та споруда, яка дозволить підвищити ефективність, а ризики й загрози набагато зменшити. На жаль, фінансування достатньо обмежене і не дозволяє в повному обсязі виконувати проект. У 2015-му з бюджету при проекті майже один мільярд гривень були виділені лише 400 мільйонів. Цього року при проекті 1,200 мільярда гривень нам виділено лише 200 мільйонів, на сьогодні профінансовано 175 мільйонів. Також залишається неврегульованим питання щодо відведення земельних ділянок — так званих земель оборони вздовж лінії державного кордону.

Від антикваріату до літальних апаратів

— Як змінився протягом року потік громадян та транспортних засобів, котрі в'їжджають до України та виїжджають за її межі? Які попередні підсумки роботи прикордонників у 2016 році?

— З початку 2016 року через державний кордон, лінію розмежування та адмінмежу з АР Крим встановленим порядком оформлено понад 84 млн. осіб. Це на 11 відсотків більше, ніж минулого року. Ми оформили 19,5 млн. транспортних засобів — на 3 відсотки більше, ніж торік. Це означає, що, незважаючи на складність ситуації на сході, наша держава залишається привабливою для транзиту, в'їзду й виїзду людей, а також має дуже великі транзитні перспективи.

Відмовили цього року в пропуску понад 16 тисячам іноземців. Із них 3 тисячі були потенційними незаконними мігрантами. Ми виконали майже 21 тисячу доручень уповноважених державних органів, склали 67700 адмінпротоколів, на 25 мільйонів гривень наклали штрафів. Виявили 2600 кримінальних правопорушень і безпосередньо на кордоні затримали понад 2,6 тисячі незаконних мігрантів.

Щодо інших результатів. Затримали 5,5 мільйона пачок цигарок разом із засобами перевезення. Цього року затримали 22 літальні апарати, із них сім літаків і один вертоліт. Практично всі літальні апарати були чи з цигарками, чи при спробі завантаження. Це дуже складна оперативна робота.

Затримали понад 700 кг бурштину, а також 1200 автомобілів під час спроби незаконного ввезення чи вивезення на чи з території України. Виявили і передали за компетенцією 770 одиниць зброї, майже 41 тисячу боєприпасів, 16 кг вибухівки, понад 160 кг наркотичних речовин. Це тільки на кордоні.

Крім цього, провели цілу низку міжнародних операцій із протидії переправлення наркотичної речовини. Наприклад, за нашою інформацією, в Амстердамі в тому місці в кораблі, де ми вказали, було виявлено 150 кг героїну. Маємо багато інших дуже вдалих міжнародних операцій: не лише по наркотичних речовинах, а і з протидії нелегальній міграції, торгівлі людьми. Наприклад, повернення 17 картин, украдених із музею Верони. Загалом лише цього року затримали 28 400 одиниць антикваріату — як самостійно, так і спільно з нашими колегами з Державної фіскальної служби, СБУ та Національної поліції.

— Яку роль відіграють підрозділи прикордонної служби в зоні АТО? Наскільки змінився характер служби у зв'язку із бойовими діями на сході України та після анексії Криму?

— До початку російської агресії наше відомство розвивалося як правоохоронний орган, із чисто поліцейськими функціями. Анексія Криму та війна на сході України змусили нас кардинально поміняти підходи та звернути увагу на так званий військовий напрям. На сьогодні прикордонники не лише охороняють, а й обороняють державний кордон. Головні наші завдання — забезпечення пропуску через лінію розмежування, через адмінмежу із Кримом осіб, транспорту. В районі проведення АТО — на визначених дорожніх коридорах у п'яти контрольних пунктах в'їзду-виїзду, на адмінмежі з АРК — у трьох контрольних постах в'їзду-виїзду.

У зв'язку із закриттям морських портів і пунктів пропуску на тимчасово окупованій території Криму на нашу службу покладено контроль за виконанням українськими та іноземними суднами порядку заходу до закритих портів Криму. Проводимо цілу низку заходів — зокрема, є останнє затримання на Дунаї одного з таких суден.

Загалом обстановка на сході країни та адмінмежі з тимчасово окупованим Кримом залишається складною. За два роки війни, на жаль, загинули 67 прикордонників, 415 зазнали поранень. П'ятеро вважаються зниклими безвісти.

Цього року в серпні на адмінмежі з Кримом Росія здійснила чергову провокацію із так званими «українськими диверсантами». Ми знову опинилися на межі відкритого протистояння. Водночас цього разу агресору не вдалося реалізувати свій задум. Нам відомо, що росіяни збільшують свій військовий контингент на адмінмежі з Кримом. Ми спостерігаємо засоби ведення розвідки, в тому числі залучення нових форм розвідки. В інженерному плані укріплюються позиції російських військ, іде періодична ротація і створюються відповідні прикордонні структури. Мені випало служити в Криму, а зараз цю перлину Чорного моря росіяни перетворюють на закриту військову базу.

Обстріли й черги взаємопов'язані

— Ситуація на КПВВ на лінії розмежування останніми тижнями стала більш напруженою. Люди скаржаться на черги, на те, що перетин лінії розмежування займає іноді два дні, ночувати доводиться в автомобілях на дорозі, що небезпечно. Із чим пов'язане збільшення черг у пунктах пропуску? Що робить служба і що планує зробити для полегшення процедури перетину?

— Основними завданнями нашої служби на КПВВ в зоні АТО є два: безпека громадян і безпека держави. Ми намагаємося створити максимально комфортні умови для громадян, які перетинають лінію розмежування. Але варто розуміти, що вирішення всіх проблем людей, які мешкають на тимчасово не підконтрольній території, можливе лише після повноцінного відновлення територіальної цілісності нашої держави.

Сьогодні в межах Донецької і Луганської областей функціонують п'ять автомобільних КПВВ, визначені шість дорожніх коридорів. Як один зі шляхів зменшення навантаження на КПВВ і відповідно — зменшення черг ми бачимо збільшення кількості пунктів. Розгорнутий і готовий до роботи КПВВ «Золоте». Ми неодноразово намагалися його відкрити, але з того боку зустрічаємо шалений опір.

Щодо інтенсивності пропускних операцій — вона дуже велика, її можна порівнювати з роботою міжнародних пунктів пропуску західної ділянки кордону. На сьогодні, коли навантаження, порівняно з літом, зменшилося практично вдвічі, щодня на КПВВ «Мар'їнка», «Майорське», «Новотроїцьке» оформлюються до шести тисяч осіб і до однієї тисячі транспортних засобів. А на таких КПВВ, як «Гнутове» і «Станиця Луганська», — до 4,5 тисячі осіб, у «Гнутовому» — ще й до однієї тисячі транспортних засобів.

З початку року, незважаючи на численні провокації з боку російських найманців, ми зуміли забезпечити ритмічне оформлення осіб і транспортних засобів. Через КПВВ нами оформлено 8 млн. осіб і 1,5 млн. транспортних засобів. Ми виконали 4 тисячі доручень правоохоронних органів, затримали понад 300 осіб, із них 45 виявлені як причетні до незаконних збройних формувань. Вилучені 45 одиниць зброї, 33 тисячі боєприпасів, 124 гранати, майже 10 кг вибухівки. А також нами припинено незаконне переміщення товарів у 1038 випадках на загальну суму понад 88 млн. грн. Вилучено валюти на загальну суму близько 45 млн. грн. — у доларах, євро, російських рублях і гривнях.

За пропозиціями нашої служби внесено зміни до тимчасового порядку контролю перетину особами лінії зіткнення. Це полегшило її перетинання особами з особливими потребами, особами похилого віку, вагітними жінками, батьками з малолітніми дітьми до трьох років та іншими особами за наявності підтверджуючих документів. Основні причини виникнення черг та більшості інших незручностей, які з цим пов'язані, — періодичні інтенсивні обстріли з боку незаконних збройних формувань та недостатня для такого високого трафіку кількість КПВВ в зоні АТО.

— Де могли би бути відкриті додаткові пункти в'їзду-виїзду?

— Відповідальність за відкриття КПВВ у загальній системі АТО несуть місцеві адміністрації. Вони визначають, облаштовують, а ми несемо там службу. Українська держава готова відкривати нові КПВВ, але з того боку ми зустрічаємо нерозуміння ситуації та небажання полегшити громадянам перетин лінії розмежування.

— У який спосіб ще можна позбутися багатогодинних черг на лінії розмежування?

— Якби не обстрілювали КПВВ, режим їх роботи був би цілодобовий. А так вони можуть працювати тільки вдень. Під час обстрілу закриваються. З боку незаконних збройних формувань створюються штучні перешкоди, щоб люди себе відчували менш комфортно. На КПВВ наших військовослужбовців достатньо. Але з протилежного боку створюють перешкоди, які й позначаються на людях.

Громадський патруль на літаках і на конях

— Розкажіть, будь ласка, про боротьбу з нелегальною міграцією. Наскільки великий масштаб цієї проблеми?

— Сьогодні нелегальна міграція на нашому кордоні — й це визнано майже всіма європейськими інституціями — не вважається загрозливою і є контрольованою. Робота, яку ми провели за дорученням Президента України за останні два роки, дозволила створити відповідний рівень довіри з іноземними колегами. Ми розпочали не лише спільний прикордонний контроль, а й спільну охорону кордону. Цього року ми провели 15 масштабних прикордонних операцій, профілактичних заходів, і з них сім — спільно з нашими колегами із FRONTEX та європейських країн.

Водночас варто підкреслити: зосереджуємо увагу не на тих людях, які є нелегальними мігрантами. Бо це просто люди. Ось свіжий приклад: через Тису переправлялися нелегальні мігранти, і дві жінки потрапили під лід. Наш військовослужбовець, кинувши все, витягнув їх з води на угорський берег. Незаконна міграція — це трагедія людей.

Більше докладаємо зусиль для виявлення організаторів незаконної міграції. Цього року дискредитували діяльність 31 каналу нелегальної міграції, встановили причетність до протиправної діяльності 77 осіб. До органів досудового розслідування направили 131 повідомлення про виявлення ознак кримінального правопорушення. Стаття 132 КК України — незаконне переправлення осіб через державний кордон — саме стосується організаторів. Санкція статті передбачає покарання у вигляді позбавлення волі від 3 до 9 років. Це достатньо серйозна відповідальність, і протягом цього року вже засуджені 10 осіб, винесено 8 обвинувальних вироків із числа організаторів і пособників. Тому що важливо не просто знайти і подати інформацію до органів досудового розслідування, а й довести до суду, щоб порушники отримали реальний строк за свою протиправну діяльність.

Сьогодні в рамках міжрегіональних операцій документуємо незаконну діяльність 12 транскордонних каналів нелегальної міграції і працюємо в рамках 45 кримінальних проваджень.

Протягом року затримали 2,6 тисячі незаконних мігрантів, більшу частину яких становили вихідці з країн Близького Сходу та Південно-Східної Азії. Це бізнес на горі простих людей. Але в цьому бізнесі працюють і терористи, і спецслужби інших країн, тому протидії цьому явищу ми приділяємо особливу увагу.

— Підрозділи Державної прикордонної служби по-різному налагоджують співпрацю із місцевим населенням. Який досвід ви вважаєте найбільш вдалим?

— Після анексії Криму мешканці Новоолексіївки Херсонської області із числа кримських татар виявили бажання долучитися до охорони державного кордону, надати допомогу в наведенні порядку, в тому числі на контрольних пунктах в'їзду-виїзду. Ми підтримали таку ідею і надали необхідну допомогу. Створили громадське формування, воно працює. І такі випадки не поодинокі. Є приклади, коли наші патріотично налаштовані громадяни використовують приватні літаки для контролю за лінією державного кордону. Це дуже розвинуто на північній ділянці. Є випадки, коли на західній ділянці козаки на конях патрулюють державний кордон. Загалом в Україні діє 500 громадських організацій із охорони державного кордону, загальна чисельність таких формувань — понад 6 тисяч осіб.

Є і результати діяльності наших добровільних помічників. За цей рік ними затримані 158 осіб. Без допомоги не лише місцевого населення, а й усіх громадян України охороняти державний кордон було би дуже складно. До того ж наша робота спрямована саме на людей: щоб з одного боку, на державному кордоні вони почувалися комфортно, з другого — захищено.

Інтерв'ю провела Ліна КУЩ.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Незважаючи на складність ситуації на сході, наша держава залишається привабливою для транзиту, в'їзду й виїзду людей

Коли злітає мішура...

Транспортний колапс стався в Криму в останні дні. Автомагістралі, що сполучають Сімферополь з Феодосією та Керчю, стали непрохідними через рясні снігопади й ожеледицю. На один суцільний затор, головний біль і льодову ковзанку перетворилася Сімферополь.

На дорогах — масові аварії, зіткнення, травмовані й загиблі. Так, масштабна ДТП сталася ввечері 17 грудня під містом Старий Крим. Через ожеледицю не впоралися з керуванням і зіштовхнулися Ford Focus і «ВАЗ-2106». Постраждали восьмеро осіб, загинули двоє: мама та її син. Шестеро осіб у лікарні, із них двоє дітей, один малюк у важкому стані.

Лише за дві доби в аваріях постраждали понад 15 осіб, більш як 20 вантажних фур і автобусів довелося витягати зі снігових заметів. Своє невдоволення роботою шляховиків висловив і ставленик Кремля Аксьонов, який, проїхавшись Сімферополем, побачив лише дві машини, які посипали піщаною сумішшю слизькі дорожні ділянки.

За кілька днів до міського травмпункту з переломами, розтягненнями й синцями через слизькі тротуари звернулося понад 100 сімферопольців.

Тому питання навіть не у невдоволенні Аксьонова чи інших емоціях. У кримчан, і мешканців Сімферополя особливо, виникає ціла низка слушних і закономірних запитань до так званої кримської влади.

Річ у тім, що у жовтні цього року на центральній площі Сімферополя влаштували урочистий показ нової снігоприбиральної техніки, яку закупили за кошти «федерального російського бюджету», витративши на це понад півмільярда рублів російських платників податків. Закуплено було понад сто одиниць спеціальних комбайнів, грейдерів, елеваторів, самоскидів та інших видів техніки. Їх показали, усе похвалили, мовляв, «слава Путіну за це», і техніка зникла у невідомому напрямку.

У пік снігопаду й ожеледиці на вулицях міста працювало «аж шість», за висловлюванням влади, прибиральних машин. Водії маршруток, з якими розмовляв автор цих рядків і які цілий день їздять найпроблемнішими маршрутами, стверджують, що в ліпшому разі бачили один-два самоскиди. А дороги ніхто не розчищав.

«Це просто окозамилювання те, про що говорять ці (далі пішло ненормативне слово), які сидять у високих кабінетах. Або просто привезли для показухи техніку і потім забрали, або розкрали вже все», — обурено каже Микола, водій маршрутного таксі, який здійснює поїздки в мікрорайон Пневматика. Там складний і крутий підйом і, відповідно, спуск. Піднятися вгору маршрутка так і не змогла через ожеледицю.

На Грушевському перевалі між Сімферополем і Керчю, висота якого не така вже й велика — майже 450 метрів над рівнем моря, у заметах опинилися два десятки фур. Місцеве МНС навіть було змушене звернути увагу «Кримавтодору» і «Служби автодоріг», що дороги взагалі ніхто не чистить, не працює жодна одиниця техніки.

Відразу згадуються зведення українського МНС за 2008—2009 роки, коли в Криму теж вирували снігопад і шквальний вітер. Але на двох основних перевалах — Ангарському (752 м), який з'єднує степову частину півострова з Алуштою і Ялтою, а також на вже згаданому Грушевському — постійно, у цілодобовому(!) режимі чергували й працювали від 20 до 30 робітників, а також бульдозери та екскаватори. І що ми бачимо за кілька років? Повну неспроможність навести лад.

Парадний лубок, ейфорія й мішура кремлівських засобів пропаганди, охи-зітхання російських ура-патріотів «Крим — наш» наштовхнулися на конкретні життєві реалії. І тут заявляти про «підступи українських диверсантів», про що з піною біля рота говорилося весь останній рік, уже не можна, диверсанти ці виявилися своїми, доморощеними. Тими, хто найбільше розмахував прапорами й до хрипоти виступав на мітингах, доводячи, що «Росія Криму допоможе». Нехай тепер вони доводять це потерпілим від ожеледиці й родинам загиблих на неочищених від снігу дорогах.

Фото надане Михайлом РУДЕНКОМ.

Крадіжка безслідно не минає

Ця подія не привернула уваги ні засобів масової інформації, ні можновладців, ні політиків. Ідеться про початок скорочень персоналу в компанії «Чорноморнафтогаз», яка перебуває в Криму. А це — дуже серйозний дзвіночок про неспроможність Росії керувати украденим півостровом.

Скорочують майже 270 осіб, що становить майже 10 відсотків від загальної кількості працівників компанії. Причина в тому, що фактично зведено до нуля розвідку, падає й видобуток природного газу на шельфі Азовського й Чорного морів.

Після подій весни 2014 року призначена Кремлем влада Криму «націоналізувала», як більшовики у жовтні 1917 року, всі підприємства, що належали українським міністерствам і відомствам. До їх числа потрапили санаторії, пансіонати, дитячі оздоровчі заклади, великі заводи та підприємства. Серед них опинився й «Чорноморнафтогаз», який розробляв на той момент майже двадцять родовищ на чорноморському й азовському шельфах і безпосередньо на самому Кримському півострові. Йдеться про природний газ, газовий конденсат і нафту.

Ще три роки тому це підприємство видобувало майже два мільярди кубометрів природного газу на рік і до 2018-го планувало подолати позначку в три мільярди кубометрів. Проте тепер цим планам здійснитися не вдасться. Видобуток 2016 року — понад один мільярд. Цього обсягу ледь вистачить для потреб кримчан. Відповідне попередження від «міністерства ПЕК» Криму споживачам надійшло на початку грудня, і буквально за ним Кримська теплоенергоцентраль, у складі якої три теплоелектростанції, перейшла працювати з газу на мазут, оскільки бракує газу.

Щоб уявити собі перспективи, які відкривалися щодо забезпечення газом, можна навести кілька цифр.

Найпотужніше родовище в Чорному морі — Голіцинське. Родовище перебуває в розробці з 1970 року. З нього компанія й розпочала морський видобуток газу й газового конденсату. Нині видобуток вуглеводнів здійснюється тут із чотирьох гідротехнічних платформ, пов'язаних між собою міжпромисловими трубопроводами й двома підводними газогонами з берегом Криму.

Детальне геологічне вивчення родовища і його запасів, проведене компанією, підтвердило можливість наростити тут додаткові видобувні потужності.

Проектом дооблаштування Голіцинського газоконденсатного родовища було передбачено підключення до газотранспортної системи п'яти додаткових продуктивних свердловин. Відбутися це мало 2014 року, що дало б змогу стабілізувати загальний видобуток вуглеводневої сировини.

Сумарні запаси всіх розвіданих родовищ становлять щодо природного газу 58,56 млрд. м^3, щодо газового конденсату — 1,2 млн. т, щодо нафти — 2530 тис. т.

Нині розвідку згорнуто взагалі. У складі підприємства — чотири самопідіймальні плавучі бурові установки, саме за їх допомогою проводять розвідувальне, а потім й експлуатаційне буріння. Облаштовують свердловини, зводять потужні платформи, на яких залишається черговою вахта, яка змінюється раз на два тижні. Отож із чотирьох у морі працює лише одна — «Таврида», ще три — «Сиваш», «Петро Годованець» і «Незалежність» — стоять на приколі. Дві останні, найновіші й високотехнологічні, окупанти перейменували на «Крим-1» і «Крим-2». Одна з них стоїть на Одеському родовищі у виняткoвій українській морській зоні. Термін «стоїть» тут використано не випадково. Жодних робіт свердловина не виконує, на ній нині інша «вахта» — це спецназ Чорноморського флоту й один із підрозділів сухопутних частин. Охороняють вишку й вартові кораблі російського флоту.

Показовий ще й такий момент, який зовсім не свідчить про наміри Росії хоча б якось підтримувати кримських виробників вкладати кошти в розвідку нових родовищ, якось модернізувати «Чорноморнафтогаз».

Натомість з Кубані вже фактично завершено прокладення газогону. Його потужність становитиме 4 мільярди метрів кубічних газу на рік.

Тобто удвічі-втричі більше, ніж видобуває кримське підприємство. Звідси й скорочення, й інші негаразди в його роботі. А страждають, зрозуміло, люди. Насамперед висококласні фахівці, які знають технологію буравлення і на суші, і в морі. Нині, і це гірка правда, їх влаштовують на роботу... на заправні станції. І скорочення, очевидно, триватимуть.

Михайло РУДЕНКО.

Крим.

У НОМЕР

ООН закликала окупантів припинити репресії проти кримчан

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Сьогоднішнє рішення — демонстрація широкого фронту підтримки міжнародного права та засадничих цінностей післявоєнного світоустрою. Агресор повинен відчути високу ціну за вчинені злочини на українській території», — цитує Петра Порошенка прес-служба Президента.

У документі наголошується, що Генасамблея рішуче засуджує анексію Криму і висуває конкретні вимоги до Кремля щодо припинення репресій проти місцевого населення, зокрема, проти кримських татар. ООН закликає Росію припинити цькування та агресивну дискримінацію на півострові, невідкладно звільнити всіх незаконно затриманих та засуджених із порушенням елементарних принципів правосуддя громадян України, скасувати рішення щодо заборони Меджлісу кримських татар.

За резолюцію проголосували 70 країн. 26 — висловилися проти, зокрема Росія, Білорусь, Казахстан, Узбекистан, Вірменія, Китай, Сирія, Іран, Еритрея, Зімбабве. 77 країн утрималися (кількість країн, що утрималися, не має юридичної сили для ухвалення рішення).

«Голос Генеральної Асамблеї дає потужний сигнал порушникам та є дороговказом для всіх органів та інституцій системи ООН, де б вони не перебували», — заявив під час виступу на Генасамблеї заступник міністра закордонних справ України Сергій Кислиця. «Ті, хто страждає від рук окупаційного режиму в Криму, налякані і безпорадні. Вони живуть без будь-яких шансів захистити свої права, протестувати або бути почутими. Україна докладе всіх зусиль, щоб змусити Російську Федерацію забезпечити дотримання її обов'язків як окупаційної влади відповідно до міжнародного права, а також для забезпечення безпечного і безперешкодного доступу міжнародних правозахисних механізмів на тимчасово окупований півостріів для здійснення моніторингу та звітності про ситуацію відповідно до їхнього мандата», — цитує дипломата прес-служба МЗС.

У заяві МЗС України також наголошується, що ухвалений «документ містить чіткі формулювання щодо статусу АР Крим та міста Севастополь як частини території України, засуджує тимчасову окупацію Кримського півострова Російською Федерацією та не визнає спроби її анексії державою-окупантом. Фіксація та засудження в резолюції Генасамблеї ООН системних порушень прав людини, здійснюваних російською окупаційною владою, в т. ч. позасудових страт, викрадень, політично вмотивованих переслідувань, обмеження базових політичних прав жителів Криму, має стати важливим кроком на шляху до обстоювання прав і громадянських свобод громадян України, що опинилися в окупації».

«Одним з ключових елементів резолюції є заклик забезпечити безперешкодний доступ міжнародних правозахисних механізмів на тимчасово окупований півострів для здійснення моніторингу та звітування про ситуацію відповідно до їхнього мандата», — йдеться у заяві.

ЄС продовжив санкції проти Росії

Учора офіційний журнал ЄС опублікував рішення про продовження економічних санкцій проти РФ. «Це рішення застосовується до 31 липня 2017 року», — йдеться в опублікованому на сайті тексті. Отже, юридичне завершення отримало рішення, ухвалене 19 грудня Радою ЄС про продовження ще на півроку економічних обмежень проти Росії, накладених у зв'язку з агресивною політикою цієї країни щодо України.

Нацистські герої «антифашистської» Росії

Стаття «Хто катував підпільників і кричав окупантам «ура»... («Голос України» № 218 (6472) за 16.11.2016) викликала інтерес у наших читачів. Особливо багатьох із тих, хто писав і телефонував нам, зацікавило фото меморіальної плити, опубліковане тоді. Тож постараємося приділити особливу увагу цьому монументу й людям, прізвища яких тут зазначені.

Цей пам'ятник постав біля храму Всіх святих у Москві в 1994 році, він установлений козачим генералам, отаманам і козакам, «які загинули за віру й батьківщину». Спорудили його на гроші товариства 15-го козачого кавалерійського корпусу імені генерала фон Панвіца з благословення православної церкви Московського патріархату. А місце, де розміщена плита, носить назву Православний меморіал «Примирення народів». На перший погляд, ніякої крамоли. Ті, хто встановлював цей камінь, піклуються про примирення, та й церква підтримала...

Але ріже око прізвище «козака», ім'я якого носить кавалерійський корпус, — фон Панвіц. Дивне прізвище для російського «полеглого за віру й батьківщину». І якщо корпус 15-й, то де решта 14? Чому їх обділили увагою?

Багато що стає зрозумілим, коли починаєш вивчати біографії людей, згаданих на меморіальній плиті. Але про все по черзі...

За даними міжнародного науково-просвітницького журналу «Скепсис» 15-й кавалерійський корпус насправді називався зовсім не козацьким, а просто «15-й кавалерійський корпус СС». Тому про решту 14 кінних підрозділів гітлерівської Німеччини в Росії не дуже люблять згадувати.

Офіційно існував «15-й корпус» із лютого 1945 року до кінця війни. Формування відбувалося з кінця серпня 1944 р. згідно з рішеннями, прийнятими на нараді в Генріха Гіммлера: про передачу 1-ї козачої дивізії фон Панвіца до складу військ СС і про розгортання її в корпус. Однак різноманітні «козацькі» частини почали створювати в гітлерівській армії й каральних структурах ще з жовтня 1941 року. Ідеологічним обгрунтуванням служила одна з концепцій німецької «расової науки», згідно з якою козаки не є слов'янами, оскільки походять від німецького племені готів. Козацькі частини виконували переважно поліцейські й каральні функції, вони залишили кривавий слід у Білорусі, Польщі, Югославії, й не дивно, що після капітуляції Німеччини їх сприймали не як полонених, а як напиних убивць і військових злочинців.

Сам Гельмут фон Панвіц був групенфюрером (генерал-лейтенант) СС. Кадровий німецький офіцер, воював проти Росії ще в Першу світову, повернувся у стрій 1934-го, брав участь у завоюванні Польщі й Франції, а в східній кампанії — з першого дня нападу на СРСР під Брестом, командував розвідувальним підрозділом 45-ї дивізії. Уже тоді вирізнявся жорстокістю до мирного населення. Користувався заступництвом Генріха Гіммлера. З липня 1943 року командував 1-ю козачою дивізією, разом з якою в листопаді 1944 р. перейшов у війська СС. У січні 1947-го був страчений за вироком Військової колегії Верховного суду СРСР як військовий злочинець. А в 90-х роках у РФ його навіть намагалися офіційно реабілітувати. Але тоді не вийшло.

Та й решта тих, чиї імена висічені на камені, не менш «завзяті» захисники «русского мира». Отамана Петра Краснова ми вже згадували в минулому матеріалі. Розповімо про нього трохи докладніше. Він один із керівників білого руху, генерал-лейтенант (1917), патологічний антисеміт (згодом обвинувачував генерала гітлерівської Російської визвольної армії (РВА) Андрія Власова в недостатній увазі до єврейського питання). У лютому 1919 року емігрував. Жив у Франції й Німеччині. Тут вітав напад Гітлера на СРСР: «Москву скрутили судоми більшовизму, і її потрібно підкорити залізною рукою німецького солдата». Незважаючи на похилий вік (на той момент йому було вже за сімдесят), брав активну участь у встановленні «нового порядку» на окупованій території. З початку березня 1944 р. — начальник Головного управління козацьких військ, яке рекламувалося нацистами як своєрідний маріонетковий «тимчасовий уряд» козацьких областей у вигнанні. Наприкінці Другої світової був узятий у полон англійцями, переданий СРСР і засуджений до смертної кари.

Андрій Шкуро — генерал-лейтенант Білої армії. Його війська під час громадянської війни являли собою своєрідний варіант махновщини по другий бік фронту, вирізнялися недисциплінованістю, схильністю до пияцтва й грабежів. Згодом емігрував у Францію. У Парижі працював наїзником у цирку. Разом із Красновим запропонував свої послуги нацистам, очолював Резерв козацьких військ — організацію, що вербувала новобранців на службу фюреру. Після війни розділив долю Краснова.

Тимофій Доманов під час громадянської воював на боці Білої армії, після війни залишився в СРСР, працював шахтарем, потім — бухгалтером, засуджений за розкрадання, співпрацював із НКВС. У листопаді 1942 року в місті Шахти (Ростовська область) запропонував свої послуги окупаційній владі. Формував поліцейські частини для вермахту, з літа 1944 р. — похідний отаман так званого козацького стану, останнє звання на німецькій службі — генерал-майор. Його підлеглі брали активну участь у придушенні Варшавського повстання й у боротьбі з італійськими партизанами. Не зміг одержати притулок у Швейцарії, був узятий під варту англійцями й виданий радянській владі. Повішений за вироком Військової колегії.

Бригаденфюрер СС отаман Петро Краснов разом зі священиком Російської православної церкви наставляє своїх козаків на боротьбу за Гітлера.

Коротенько окреслимо весь список «козаків», борців за віру й батьківщину. Султан Килич-Герай під час Другої світової війни встановлював «новий порядок» на окупованих територіях Північного Кавказу, формував поліцейські частини з місцевих жителів. У 1945 році воював у Північній Італії в складі Кавказького з'єднання СС. Страчений як військовий злочинець.

Сергій Павлов одержав від німців звання полковника й похідного отамана, увійшов до складу Головного управління козацьких військ. Був одним із засновників «козацького стану», куди ввійшли озброєні колаборціоністи, а також цивільні особи, що відступали разом із нацистами на Захід. Убитий білоруськими партизанами в червні 1944-го.

Івана Кононова зробили підполковником вермахту. З весни 1942 року на чолі своїх підлеглих брав участь в антипартизанських бойових діях під Могилевом. Командувач тилових військ безпеки групи армій «Центр» генерал М. фон Шенкендорф у своєму щоденнику так характеризував кононовців: «Настрій козаків гарний. Боєздатність відмінна... Поводження козаків із місцевим населенням нещадне». Згодом за завданням Абверу формував козацький дивізіон, показав себе в боротьбі з югославськими партизанами (Залізний хрест 1-го й 2-го класу, Лицарський хрест від хорватських усташів). У корпусі фон Панвіца дослужився до генерал-майора, командував пластунською бригадою. У березні 1945 року частини 15-го козачого корпусу брали участь в останній великій наступальній операції вермахту, успішно діючи проти болгарських частин на південному фасі Балатонського виступу. На той час Кононов став прихильником підпорядкування козацьких частин командуванню генерала Андрія Власова. Після війни йому вдалося зникнути в американській окупаційній зоні. Помер 1967-го в Австралії.

Начальник Резерву козацьких військ при Головному штабі військ СС группенфюрер Андрій Шкуро.

Віктор Зборовський після окупації Югославії Гітлером брав участь у формуванні Російського охоронного корпусу, командував полком, помер у 1944 році від поранень, отриманих у бою з югославськими партизанами.

Антон Туркул — переконаний нацист: «В основу нашого політичного мислення ми взяли фашизм і націонал-соціалізм», за що й був висланий 1938-го з Франції. Брав активну участь у створенні власовської РВА, формував під Зальцбургом для Власова Окремий корпус, який так і залишився не сформованим. Після війни був заарештований західними союзниками, але в 1947 році звільнений. Головував у комітеті ветеранів РВА. Один із авторів концепції так званої третьої сили («між Сталіним і Гітлером»). Помер 1957-го у Мюнхені.

МОСКОВСКИЙ ПАТРИАРХАТ
г. МОСКВА ПАТРИАРШЕЕ ПОДВОРЬЕ Р-Н СОКОЛ
ХРАМ ВСЕХ СВЯТЫХ

г. Москва
№ 110/3

15 октября 2002 года

АКУНОВУ В.В.
представителю товарищества XV
Казачьего Кавалерийского Корпуса в России

Многоуважаемый господин Акунов,

Отвечая на Ваше письмо от 14 октября 2002 года, почтительно извещаю Вас о том, что никакого уничтожения мемориала «Примирения народов», расположенного на территории храма не планируется. Мемориал находится под защитой Русской Православной Церкви.

настоятель храма протоиерей Василий Бабурин

Відповідь настоятеля храму сучасним послідовникам 15-го кавалерійського корпусу СС.

Борис Смисловський, він же Артур Хольмстон, він же фон Регенау, кадровий офіцер німецької розвідки (Абверу). У березні 1942 року очолив «Зондерштаб-Р» («Росія»). Спеціалізувався на боротьбі з партизанами (зокрема — за допомогою організації фальшивих партизанських загонів), агентурній і диверсійній роботі проти СРСР. Наприкінці війни у званні генерал-майора командував Російською національною армією, створеною на базі гітлерівських розвідшкол.

Михайло Скородумов — палкий прихильник Гітлера, опублікував відозву до російських емігрантів з вимогою вступати в німецькі війська. Організував Російський корпус (Російський охоронний корпус), який ніс поліцейську службу на території окупованої Югославії.

Борис Штейфон до кінця війни боровся за фюрера з партизанами й мирним населенням Югославії. Помер наприкінці квітня 1945 року.

Ось такі герої в нинішньої «антифашистської» Росії. Так, цю плиту неодноразово намагалися розбивати. І одного разу це вдалося зробити. Але її завжди відновлюють. А все тому, що, як неодноразово заявляли настоятелі храму Всіх святих, де розташовується так званий Меморіал примирення й розміщена ця плита, а також низка інших монументів на честь загиблих «за віру й батьківщину», ці пам'ятники ніхто не чіпатиме, оскільки вони «під захистом Російської православної церкви».

З цієї ж причини «недоторканним» залишається й великий монумент у Ростовській області (докладно про нього йшлося в минулій публікації) цим же генералам і отаманам, а насправді — переконаним нацистам, карателям і військовим злочинцям. Наслухавшись ідей яких, до нас в Україну йдуть їхні послідовники з такими ж «георгіївськими» стрічечками, як були в того ж отамана Краснова або фон Панвіца, і намагаються будувати в нас свій порядок...

Свого часу авторові цих рядків випало поспілкуватися із сучасним українським партизаном з позивним «Козак», якому вже на нинішній війні доводиться протистояти навалі «русского мира». І от що він розповів: «Я сам потомственний донський козак. Але моя Батьківщина — Україна. Пам'ятаю всі історії, почуті від свого діда, який пішов із життя в 90 років. Він багато розповідав і про війну, і про непростий мирний час. Можливо, тому я й пішов учитися на історичний факультет.

Дід казав, що йому було соромно за козаків, які стали під прапори отамана Краснова, Шкуро, котрі заснували «козацький стан». Ця організація під час Другої світової війни об'єднала донських, кубанських і терських козаків у складі вермахту й СС.

Меморіальна плита отаманам і генералам, воїнам 15-го кавалерійського корпусу військ СС. Москва. Храм Усіх святих.

Красновці тільки в Білорусі заживо спалили жителів двох сотень сіл, вони топили в крові Варшавське повстання, знищували югославських партизанів. І героїв підпільної організації «Молода гвардія» із Краснодона катували й стратили зовсім не німці, а красновські козаки, які служили поліцаями.

Це саме Краснову належать слова: "Уся Росія накладає на себе руки на догоду американським жидам..." Це вам не нагадує нинішню антиамериканську істерію в РФ? А чого варта його думка про те, що Росії «потрібен наш російський православний Гітлер». Судячи з усього, тільки в XXI столітті вона почала втілюватися в життя.

Отож, улітку 2006 року, за півроку до смерті, діда як шановану серед донського козацького співтовариства людину запросили в Ростовську область на відкриття комплексу, присвяченого пам'яті «донських козаків, що загинули за Батьківщину в боротьбі з більшовиками», і монумента отаману Петру Краснову.

Дід, ніде правди діти, нерідко використовував міцне слівце, але такої довгої тиради «чистою російською» я від нього раніше ніколи не чув. Єдиною пристойною фразою з усієї його емоційної промови була лише: «І це вони воювали «за Батьківщину»? А я тоді за що всі свої ордени й поранення одержав?»

Один із луганських донських козаків усе-таки побував на тому заході і розповів, що на відкритті меморіалу зібрався весь місцевий «бомонд»: керівництво адміністрації Ростовської області, представники церкви, безліч козаків, у тому числі ветерани козацьких частин вермахту, які особливо й не приховували, на чиєму боці воювали.

До речі, цей меморіал і розташований поруч музей досі приваблюють туристів із усієї Росії й країн близького й далекого зарубіжжя. Але це нікого чомусь не обурює. Адже фашисти, на їхню думку, тільки в Україні!

Тож якщо тоді було соромно дідові, то тепер соромно мені. Тому я, росіянин, донський козак, борюся проти всієї цієї погані на українській землі...»

Влад СЕМЕНЧУК.

Фото надані автором.

В Анкарі вбито посла Росії у Туреччині

У понеділок ввечері в Галереї сучасного мистецтва в Анкарі був застрелений посол РФ у Туреччині Андрій Карлов. Він закінчував свою промову на церемонії відкриття фотовиставки «Росія очима турків», що транслювалася багатьма місцевими телеканалами, коли хлопець у чорному костюмі з пістолетом у руках почав викрикувати слова: «Алеппо!», «Помста!», «Аллах великий!» А потім став стріляти дипломатові в спину. Від отриманих поранень посол помер у лікарні, а нападник був застрелений поліцейськими. Поранено ще кілька осіб, які прийшли на відкриття виставки.

Турецький телеканал NTV, з посиланням на свої джерела у МВС, повідомив, що вбивця російського дипломата проникнув до Галереї сучасного мистецтва за посвідченням поліцейського, яке могло бути підробленим. Згідно з даними інших ЗМІ, зловмисник справді працював у поліції. Він служив два роки в спецпідрозділі по боротьбі з масовими заворушеннями, але був звільнений ще три місяці тому під час розслідування обставин спроби перевороту в Туреччині в липні цього року. Поліція вже розшукала й затримала батька, матір і сестру вбивці — 22-річного Мевлюта Мерта Алтинташа, якого підозрюють у зв'язках із забороненою екстремістською організацією «Джебхат ан-Нусра». Але офіційного підтвердження цієї версії поки що немає. У будинку його батьків проведено обшук, під час якого поліція шукала докази, що підтверджують причетність Мевлюта Алтинташа до «Джебхат ан-Нусра». Було вилучено всі електронні пристрої. Батька вбивці з міста Сок (провінція Ардин) доставлено в Анкару для допиту. Крім нього, заарештовані ще дві особи, імена яких не називають.

Президент Туреччини виступив із заявою по національному телебаченню і назвав це вбивство провокацією, спрямованою на ускладнення відносин між Анкарою та Москвою, які тільки-но почали налагоджуватися.

Росія кваліфікує вбивство посла РФ у Туреччині Андрія Карлова як теракт, повідомила в понеділок офіційний представник МЗС РФ Марія Захарова. «Ми кваліфікуємо те, що сталося, як терористичний акт, перебуваємо на зв'язку з турецькими офіційними особами, від яких одержали запевнення в тому, що буде проведено ретельне й всебічне розслідування, а винні будуть покарані», — заявила Захарова.

Верховний представник Євросоюзу з іноземних справ і політики безпеки Федеріка Могеріні від імені ЄС засудила вбивство російського дипломата. У заяві ООН зазначається, що подібному злочину немає жодного виправдання, і він має бути ретельно розслідуваний. Держдеп США також різко засудив злочин проти дипломата, а держсекретар США Джон Керрі запропонував турецькій владі допомогу в розслідуванні вбивства.

Одразу після пострілів у Галереї сучасного мистецтва поліція посилила охорону російської дипмісії в Анкарі, а посольство США було закрито для відвідувачів.

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.

Теракт — плата за гостинність...

Біда прийшла у столицю Німеччини: у понеділок близько 20-ї години за місцевим часом 40-тонна фура в'їхала у натовп на Різдвяному ярмарку — чи не найбільшому і найпопулярнішому в Берліні, котрий щороку розгортає торговельні ятки й намети неподалік меморіальної церкви кайзера Вільгельма, що відома як церква Поминання.

Поліція працює поруч із вантажівкою, що врізалася в натовп на Різдвяному ярмарку.

Цього вечора тут зібралися тисячі відвідувачів. Натовп «проорала» вантажівка впродовж майже 80 метрів: поліція повідомила про 12 загиблих і близько 50 травмованих.

У кабіні фури було двоє чоловіків. Одного поліція виявила на сидінні пасажира мертвим, другий — імовірно, водій — спробував утекти, але його наздогнав очевидець трагедії. Поліція швидко встановила власника фури. Вона належить польській фірмі-перевізнику Аріеля Зуравського, котрий пояснив, що фура доправляла вантаж з Італії до Берліна. Але власник не виключає, що її могли вкрасти.

Поліція не повідомляє імені чоловіка, котрого знайдено мертвим у кабіні, але, за її даними, він був громадянином Польщі. Що стосується упійманого водія, то він є не поляком, а начебто пакистанським чи афганським біженцем, якого Німеччина прийняла на початку року. Поки що поліція не може цього сказати напевне, оскільки у чоловіка кілька фальшивих посвідчень. Тутешні ЗМІ пишуть, що правоохоронним органам цей зловмисник уже відомий як людина, котра скоїла кілька дрібних кримінальних злочинів. Правоохоронні органи Берліна спрацювали оперативно: поліція негайно прибула на місце трагедії, рятувальні служби евакуювали травмованих до лікарень, розслідування справи провадить Генеральна прокуратура ФРН.

З'явилося повідомлення, що земельні і федеральний міністри внутрішніх справ 20 грудня обговорять ситуацію з безпекою у країні. Глава МВС Томас де Мез'єр сказав: багато ознак вказують на те, що це — теракт. Також слідчі доходять висновку: «наїзд» фури на натовп людей — не ДТП, а цілеспрямована й планована дія. А представники берлінської поліції уранці 20 грудня заявили про «передбачувану терористичну атаку».

Самі берлінці та громадяни ФРН і налякані, і обурені. Адже Німеччина надала притулок 1 млн. 200 тис. біженцям, поділившись з ними і дахом, і хлібом. І от — жахлива й цинічна плата...

Наталія ПИСАНСЬКА.

Берлін.

Фото Xinhua/Укрінформ.

ДЕНЬ

№ 243 (6497) СЕРЕДА, 21 ГРУДНЯ 2016

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, переважно без опадів. На дорогах місцями ожеледь. Вітер західний, південно–західний (на півдні переважно північно–східний), 5—10 м/с. Температура вночі 4—9 градусів морозу, вдень від 4 морозу до 2 тепла, у західних областях 0—6 вище нуля. У східному регіоні, у Дніпропетровській і Запорізькій областях уночі 11—16 градусів зі знаком мінус, на крайньому сході місцями 20—22, удень 3—9 нижче нуля.

ЦЬОГО ДНЯ, 21 ГРУДНЯ

1844. Видатний хірург, анатом, педагог Микола Пирогов започаткував використання анестезії при оперативних втручаннях. **1940.** Раднарком УРСР видав постанову про організацію державних заповідників «Чорногора» та «Горгани» у Станіславській області (нині — Івано-Франківська). **1944.** У складі уряду УРСР утворена Рада допомоги західним областям республіки. **1956.** Пішов з життя Олександр Сливинський — український військовий діяч. Полковник генерального штабу Армії УНР. **1988.** Дослідний зразок найбільшого діючого літака у світі Ан-225 «Мрія» (Україна) здійснив перший політ. **1991.** Народився Віктор Кожурін — солдат Збройних Сил України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (2015, посмертно).

Привчити громаду бути господарем на своїй землі

Надія Шевцова працює головою Софіївської районної ради друге скликання. Економіст за фахом і керівник із чималим досвідом, вона є людиною сучасного спрямування, котра в роботі завжди звикла починати з себе. З теплотою згадує колектив державної казначейської служби і свою напружену роботу в ній, а ще вдячна цій структурі за безцінний досвід. З не меншою вдячністю Надія Дмитрівна згадує нині свої 12 років роботи у Пенсійному фонді, людей, з якими мала повне порозуміння. Проте настав час, коли вона зрозуміла: якщо хочеш ще чомусь навчитися і бути затребуваною, то слід рухатися вперед. Тому вона пішла у владу, де отримала нові можливості розвитку. Не маючи нинішнього досвіду, ця жінка ніколи б не дізналася, що в роботі може ще. Головне те, що вона чітко бачить перед собою мету — кардинально не змінюючи, покращити або вдосконалити те, що вже є гарного в районі.

Шевцова Надія Дмитрівна.

Ламаючи стереотипи

На переконання Н. Д. Шевцової, сучасні громади поки що не привчені до відповідального ставлення до якості свого життя. Тому до формування власних бюджетів нерідко підходять шаблонно. Звідси — чимала кількість проблем.

Чи вдається софіївській владі змінювати свідомість жителів громад району? Надія Дмитрівна вважає, що вдається, особливо, коли мова заходить про співфінансування. Адже тоді районна і сільська ради домовляються: кошти із сільської скарбниці підуть не на розсуд району, а саме на потреби сільської громади. Напише сільський голова, що виділяє гроші на підручники для своїх учнів, — на них їх і спрямують. Освіта Софіївського району щиро вдячна головам громад, бо значну частину освітніх витрат вони взяли на себе.

— Такий результат вартував діалогу, — коментує ситуацію голова районної ради. — Але треба його проводити й далі, розповідати, наприклад, скільки, умовно кажучи, «коштує» учень Софіївщини. Адже скромних фінансів району на всіх не вистачить. Тому давайте говорити правду: або ми закриваємо малокомплектну школу і займаємось підвозом дітей, або якщо ви проти цього, візьміть частину утримання школи на бюджет сільської ради.

Утім саме завдяки конструктивному діалогу жодного «живого» навчального закладу у районі не закрили, а зробили економію шляхом пониження ступеню в окремих школах. Хоча як керівник районного рівня і як мама школяра, Надія Дмитрівна не може не перейматися проблемою неконкурентоспроможністю дітей з малокомплектних шкіл.

Йдучи шляхом децентралізації

Софіївський район має першу в Україні зареєстровану об'єднану громаду — Вакулівську. Це — теж один із важливих показників роботи районної влади. Адже, як твердо переконана голова Шевцова, процес децентралізації — логічний і необоротний. Тому софіївські громади на прикладі першої об'єднаної в себе бачать, як це працює на практиці. Тобто тут не просто зібрались і поговорили про переваги, але демонструють їх щодня.

Ще в минулому скликанні за ініціативи Надії Дмитрівни в районі було напрацьовано перспективний план розвитку громад, а також визначено, кого і з ким саме планується об'єднувати. Врахували усі думки з цього приводу, що дало змогу розв'язати чимало проблем території. Отже, нині в перспективному плані Софіївщини — три об'єднані громади з центрами в Софіївці, Девладовому і Вакуловому.

Працюючи спільно для блага софіян

Надія Шевцова з перших же днів своєї роботи головою районної ради співпрацює з головою районної адміністрації Аллою Кисіль, бо переконана: і виконавча, і законодавча гілки влади на місці рухаються в одному напрямку — аби в районі життя людей поліпшувалося. Тому в усіх питаннях голови радяться і не бачать того, що могло б їх роз'єднати. Цей діловий контакт встановився у них ще з того часу, коли обидві жінки працювали на своїх попередніх роботах: Надія Дмитрівна очолювала Пенсійний фонд, Алла Володимирівна — відділення податкової. Кожна з них прийшла на нинішнє місце, так би мовити, мирним шляхом, без будь-яких переворотів. Очевидно, ця обставина зіграла свою роль і для створення нинішньої конструктивної ситуації в районі.

Під час поїздки в зону АТО.

Обидві керівниці, кожна на своєму місці, активно включились у волонтерську роботу. Два з лишком роки тому в кабінет до голови Шевцової прийшли волонтери з проханням організувати їх. Буквально за кілька годин було виділене тепле приміщення з комп'ютерами. Кинули клич по софіївських депутатах, господарях, підприємцях про те, що для всіх небайдужих відкрито благодійний рахунок. На той час не було жодної школи, яка б не відгукнулася на прохання підтримати наших військових. Район допомагав українській армії, не повідомляючи про це широкому загалові. У софіян було стільки волонтерської роботи, що навіть не вистачало часу про це розповідати.

— Ми одягали наших хлопців, майже 20 тонн продуктів вивезли в зону АТО, — пригадує Надія Дмитрівна. — Вночі вантажили машини, багато допомагали жінки, котрі сушили фрукти, пакували набори продуктів у вакуумні упаковки. Ніде правди діти: поперва це робилося, щоб заглушити страх від того, що війна може докотитися до нас, але водночас ми відчували піднесення від того, що можемо реально допомогти усім тим, хто захищає нас на сході.

Роблячи громаду партнером влади

Ще будучи начальником Пенсійного фонду у районі, Н. Д. Шевцова завела для себе обов'язкові виїзди, де проводила прийом громадян та вивчала ситуацію на місці. Цей принцип прямого контакту став їй у нагоді під час виборчої кампанії, так само ефективно спрацьовує й нині.

Надія Дмитрівна переконана: щоб люди навчилися нести відповідальність за життя в громаді, їх треба розбудити, зробивши їх партнером влади. Для цього в Софіївському районі влада висунула вимогу до громад: в кожній із них має бути створено громадську організацію. До того ж оскільки пріоритетним завданням для себе влада району бачить активну участь громад Софіївщини в міжнародних проектах, тож створення таких організацій є вмотивованим вибором сучасності.

— Як представник влади, прагну спрямовувати енергію активних жителів громад у мирне русло, використовувати її для конструктиву, — пояснює ситуацію голова Шевцова. — Ми ж усі критикувати любимо, а працювати — не дуже, тому інтерес викликати нелегко, але можливо. То давайте разом думати, домовлятися. Якщо більшість громади проголосувала, що це буде вуличне освітлення, а не дитячий садок, то її робитимемо проект по вуличному освітленню.

Такий принцип відкритості дає змогу Надії Дмитрівні убезпечити себе від докорів будь-кого в тому, що районна влада робить щось не те. Ще один важливий нюанс: усі фінансові питання перебувають на контролі громадської організації. Тому коли голова Шевцова приїжджає в село відкривати якийсь об'єкт, то щораз пересвідчується навіч: жителі громад задоволені. Це для неї — найкращий результат, якого можна і варто досягати, спільно працюючи на благо району.

Олена ЧЕРНЯВСЬКА.
Дніпропетровська область.

Фото надано автором.

Під час візиту польської делегації щодо впровадження децентралізації та об'єднання громад. Голова Софіївської районної ради Надія Шевцова — п'ята ліворуч, біля неї — голова районної державної адміністрації Алла Кисіль.

Над номером працювали: Віктор ЧАМАРА, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Ольга ВАУЛІНА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2016 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 20 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 16 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 50 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 51707

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua

